

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.02.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağlamak

Ağlamak,
Kutsaldır
Ağlandığında
Kutsal değerlere
Manevî varlığa.

Ağlamak
Abestir
Ağlanıyorsa
Madde
Denen
Hiçliğe

Ağlamak
Güzeldir
Döküldüğünde
Gözyaşı
Değercek
Değerlere.....

1991

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Annem

Duvarlar üstüme geliyor anne
Bulutlar yas tutmuş, ağlar halime.
Bu kahpe şehrin rüzgârı bile
Her gece gülüyor vurup yüzüme.

Güllerin dikenini, gecenin karası
Sanki perçinliyor içimdeki yası.
Evet bu dünya ölümlü amma
Gitmiyor ki serden anne acısı.

Sığınırım yalnızlığın kucağına ya
O da sen gibi sıcak değil ki.
Evlat, eş, yaren herkesim var da
Hiçbiri aradığım kucak değil ki.

Ben seni özledim anne
Özledim ellerini, dualarla yücelmiş.
Yüreğimde bir hasretsin
Köz oldukça derinleşmiş.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Anneme

Geceleri de açan
Sen nadide çiçeğim.
Sen ey güzel çehreli
Sen eşsiz anneciğim.
Derdime tasama ortak,
Gücüm,her şeyim.
Sensiz doğan gün kara,
Sensiz ufuklar kayıp!
Bak boşlukta ellerim
Ne olur tut uzanıp....

Sensiz eksik bir yanım
Ve tatsız geleceğim.
Dünlerde kaldım anne
Derdiğin gülşenlerde.
Kokunu hatırlatan
Güllerle avunurken
Ne olur bir geliver.
Rüyada bile olsa
Razıyım varlığına
Cennet bahçelerinden
Atacağın bir güle...
O gül sen gibi koksun
Sen gibi yumuşacık
Ve sen gibi sıcacık
Okşasın ellerimi.
Ebediyyen solmasın

Terk etmesin sen gibi!!!

Hasretim sana anne.

Hasretim gözlerine

Yalnızlığımı ilaç

O güzel sohbetine..

Sesini özledim anne

Bir kerecik

Son bir kez

Bana,yavrum desene.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Asi Gözler

Gözlerim bana aşı bu gün
Ne gülüyor,ne ağlıyor,ne uyuyor.
Sadece etrafta mânasız dolaşıp duruyor.
Asilerin canı gidermiş eski hesapta amma
Ben gözlerime kıyamam ki....
Nefsimi yokedemem ki.

Ağla diyorum sana gözlerim
Ağla!
İçimdeki fırtınayı ancak sen anlatabilirsin.
Neden ağlamıyorsun?
Ak,coş, çağla.
Halimi anlatmaya yetmiyor sözlerim.
Ağla ne olur gözlerim,ağla.....

Madem ağlayamıyorsun
Etrafına bak da gül!
Gününü gün et sen bakma bana.
Senin için güzellikler,
Senin için bülbül, gül!
Yoo, gülemiyorsun da.
Doğru ama içi hüznü dolu bir evden
Nasıl gelir kahkaha?

Uyu o zaman
Kapan
Asi ve beceriksiz gözlerim kapan.

Ne o?
Uyumuyorsun.
Yoksa uyumayıp
Gülerken ağlamayı
Ya da seven bir çift gözün
Sevdasını görmeyi mi istersin?

Dene ozaman, ara sevdalı bir çift gözü
Ama sakın yenilme,
Onu bulamadıkça duyduğun endişeye.
Nasıl olsa gün gelince
Kapaklarını sımsıkı kapasan da,görmesen de
Çalacak senin kapını
Gerçek sevdaya ait
Bir ceylanın bakışları.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Aşmak

Kendine bir de benim gözlerimle baksaydın
İnan 'yalancı' diye aynalardan kaçardın.
Bendeki senin çokluğunda, bulamazdın kendini
Yiteceğine büsbütün artan bir sen var içimde
İnan ki bu sıkleti sırtına alamazdın.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Aydan Aşk Çalmalı mı?

Diyorsun ki ay çalsın
Güneşten ışığını
Varsın çalsın tamam da
O aydan aşkı çalmak
Pek koydu yüreğime.
Azıcık düşün sevdiğim
Aydan aşk çalınsaydı
Bize şiirler yazdıran
Ve her defasında
Yüreklerimizi yakan
Mehtaplar bu kadar efsunlu
Parıldar mıydı?

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Ayna

Su içtiğim pınarım
Dayandığım duvarsın
Ağladığımda omuz
Gülüşüme ortaksın

Dostluğun tek hazinem
Yol gösteren fenersin
Kendime ayna diye
Tuttuğum elmassın sen.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Babama

Benim sevgi pınarım, can içre canım baba!
Ey başımın devleti, hânım, sultanım baba!
Ey sesi kükrer gibi, yelesi arslan baba!
Gönlü iman deryâsı, şefkat ummanı baba!

Kara bahtın rüzgârı inlerdi burçlarında
Bir kaleydin başı dik, dağların doruğunda
Genç yüzünde çizgiler ve aklar saçlarında,
Yürürdün dağlar gibi,Allah, millet uğrunda.

Seni kartal sanırdı heybetini görenler
Ya da bülbül sanırdı,Hakk sırrına erenler.
Görünüşü korkutan bir kaleye benzerdin
Gülistana girerdi kapısından girenler.

Dalgaları şahlanan bir umman iken için
Yüzüne sükûnetin nikabını gererdin.
Çilenin kozasını örerken için için
Kimbilir duyurmadan ne sırlara ererdin....

Sen binerdin binilmez azgın küheylânlara
Dize gelirdi sende en göz korkutan fırtına.
Devirler üzerinden aşırılıp indirilen
Eski bir bahadırdın, uymazdın bu zamanlara.

Kim derdi ki 'yıkılır granitten bir kale'
Hiç arslanın öldüğü gelir miydi hayâle?
Eceli karşıladın kıpırdamadan kılın
Asaletle, erkekçe,erdin sonda visâle.

Hakkını ödeyemem, aciz bir yavrunum ben
Saye-i nimetinde bu dünyada varım ben.
Sana lâıyk olmaktır, şu cihanda emelim
Sana ak bir alınla kavuşmak dilerim ben.

Hasretim çoksa bile ne gelir artık elden?
Sen bilgiler vermiştin bize ezel- ebedden.
Hangi ağuşa gittin, biliyoruz çok şükür
Ne olur haber gönder o gittiğin menzilden.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Bahara

Açtım penceremi doğan güne
Buyur ettim gülüşünü baharın.
Kuş cıvıltılarından aldım selamı
Işıldadı günüm denizin mavisinde.
Selamladım parıldayan güneşi
Çektim içime kırların kokusunu.
Karıştı semaverin fokurtusuna
İçime hapsettiğim kahkaha.
Sevdaların açtığı çiçeklerin
Rengindeydi tüm güller
Soluduğum hava kadar berrak
Isınan kemiklerim kadar
Neşeliydi bu bahar.
Öptüm dallarından baharı çiçek çiçek
Saçlarımı okşayan meltem serinliğinde.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Baharsın Güzlere Gebe

Gün gelecek gözlerin hayallere dalacak
Geçmiş gelip önüne açacak sergisini
Bembeyaz saçlarında geçit yaparken dünün
Okşayan sıcak eller başkasında olacak
Sıcak bir sel taşıp göz pınarlarından
Yıkarken vicdanındaki aczi
Feri sönen gözlerde dans edecek yalnızlık
Dudakların terk edip müstehzi gülüşleri
Titrek terennümlerle ahrete meyledecek.
Biteceksin şüphesiz
Bir taze gün de olsun
Gurubu göreceksin beklenmedik bir anda
Ufuklar boyanırken sonbaharın rengine
Titreyip düşeceksin
Güz çağına erişmiş kuru bir yaprak gibi
Yağmur mevsimi kadar sürececek gözyaşları
Kışlar alacak seni tekliğin kollarına.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Başbağlar'a

Anadolumda
Bir dağ başında
Uzakta;
Sizin göremeyeceğiniz
Kadar uzakta
Bir baba ağlar:
Yüreği dağlı
Evlatlarının acısıyla.
Şaşırmış
Hangisine yanacağına
Ve kolları acıyla
Kasılmış kalmış.
Son bir kez kucakladığı
Adı konmamış
Balasının kavruk vücudunun
Sıcaklığı dondurmuş ruhunu.

Hey bebek, bebeğim!
Ağlayarak doğdun bu köhne dünyaya
Ve kalleşçe bir oyunun kurbanı oldun.
Ağlattın, kuruttun gözlerimizi.
Döktüğümüz yaşlar yalnız sana değil yavrum

Senin menzilin malum
Lakin,
Seni saramayan, senin derdine yanmayan
Gafillere dir kahrım;
Sana el uzatan alçaklardır,
O aşağılık kuduz köpekleredir küfrüm! ! ! ! !

Yandım!
Yandım senin derdinle yavrum.
Sen böyle küller, dumanlar içinde kalmamalıydın.
Baban seni böylesi ak kefenlere değil
Gelinliklere sararak göndermeliydi kollarının arasından.
Ve anan
Seninle aynı ecele kurban gitmemeliydi.
Takdiri ilahi şüphesiz amma
Böyle de pisi pisine, nedensizce ölmememliydin.
Senin o narin canını almak için Azrail
Çok çetin bir orak seçmiş
Sen bir kelebek kanadı kadar yumuşak
Bir ecele layıktın.

Canım evladım
Sen okuyacaktın
Milletini ve vatanını seven
Kürtlüğü Türklüğünden ayırmayan
Bir Osmanlı hanımefendisi olacaktın.
Gülistanlarda bir dervişin ince kalbiyle
İnançsızlara, hainlere inat

Başın dik yürüyecektin.

Sonra bu ülke için belki yine ölecektin
Ama önce
Baban seni ap ak gelinliğin ve alınla everecek
Anan, o temiz, eli öpülesi
Mübarek Anadolu kadını
Bu ülkeye layık bir evlat
Yetiştirmenin gururuyla
Sevinç gözyaşları dökcek
Saadetine ortak olacaktı,
Eceline değil!
Ve sen kendin gibi
Alperenler, Nene Hatunlar, güzeller yetiştirecektin.

Sana yumuşak yatağında ölmek yasakmış
Sen şehadet şerbetini
Hepimizden önce içtin kana kana
Yüreğimin bir yarısı
Seni kıskanıyor ölesiye
Ama bir yanım kan ağlıyor:
Vatan, Allah diyenin
Vatana ihanetten
Tutuklandığı;
Devlete, millete, geçmişe küfretmenin
Bir marifet sayıldığı bir ülkede
Topyekûn acizliğimize
Ve zulüm karşısında susarak
Kendi yaptığımız kalleşliğe!

Evet yavrum,
Bu gün belki susuyoruz
Affet bizi
Ama unutma
Her gecenin ardı sabahtır
Ve unutma denizler durulur
Ama asla çekilmez.
Sokulluyu hatırla ve
Müsterih ol:
Kesilen sakal daha gür çıkar
Demişti ya,
Bu su serpsin bağrına.

Ancak bu benim için avuntu olamaz asla.
sen yaşamalıydın yavrum
Seni yaşatamadık affet bizi
Fakat,
Başka bebeler yaşayacak
Çünkü aklımız başımıza geldi ciğerparem
Bu uğurda icabederse can vermeğe
Ant içtik.
Ve artık adı konmamış bebeler

Katledilmeyecek.
Kulakları ilk ezana hasret konmayacaklar kabre
Zira bu millet uyanıyor
Ve set çekecek ihanete.

6 TEMMUZ 1993

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Başka Kapı Bilmem ki....

Gözyaşları içinde kapına geldim Rabbim
Günahım çok, çarem yok
Devirdiğim çamlardan, ah aldığım canlardan
Ezdiğim karıncadan sana sığındım Rabbim.
Günahım aştı beni
Ümidim tuttu beni
İsteyemem cenneti
Rahmetini ver Rabbim.
Ezildikçe ezildim azametinin önünde
Yokluğun kıyısından geçti beni rahmetin
Verdiğin nimetlerin belki nasipsizi
Belki mirasyedisi olarak yaşadım yıllar boyu
Elim kolum kırıldı
Şifa eyle ya Rabbim.
Cesedimin kokusu, çürümüşlük her yanda
Ruhuma bir nefes ver
Titreyeyim karşında.

Çok zalimim ya Rabbi
Kendimden sana geldim
Bir damlası olduğum
Büyük ummana geldim.
Hakkıyla bilmek seni
Korkutmuştu aklımı
Ya Rab ne olur göster
Cemalinle, zatınla seni bilmeye geldim.

Ümidim yavaş yavaş tükenirken ufukta
Şeytan etrafımda naralar savurmakta
Nefsimi ıslah için medet dileniyorken
Pişmanlıklar içimde.
Yap dediğin yapmadım
Yasaklarda dolandım
Sensin tek sığınağım.
Kapındayım Allahım,
Kapındayım ey merhamet sahibi
Ne olursun boş çevirme
Nedamet inlememi.....

19.07.2006 Regaip Kandili

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Bedel

Hey, Avrupa!
Sen de amma zor çocukmuşsun ha! ...
Sana ayak uydurmak için
Kendimizi senin bir parçan saymak için,
Biz seni taklîde çalıştıkça
Sen kaçıyorsun uzağa.

Merhamet et hırçın kız,
Kaçmak, kurtulmak için
Biraz fazla değil mi bu hız?
Müsaade et de adam olalım(!)
Ödediğimiz o kadar bedele,
Kimliğimize, özümüze, tarihimize,
Kültürümüze ettiğimiz ihanete
Değmez mi dersin? ! ! !
1991

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Beklenen

Yüreğimde özledğim sevdam sen ol ya Resulallah
Akşamın gurubunda ruhuma sen dol ya Resulallah
Aradığım can da sen canan da sen
Nabzımda ismi atan sen ol ya Resulallah

Cemaline hasretim,himmetineyse muhtaç
Nurunla gel sineme dol ya Resulallah
Yüreğim pek yaralı,her yanım eracifken
Düşerken dipsiz uçurumlara
Tek çaremsin ey resul
Güvendiğim son dal ya Resulallah.

Hasretim nefesine, hanemde teşrifine
Kıldığım her secdede gel ya Resulallah.
Arayışım bitmeden yanlışı yöne gitmeden
Nefse yenik düşmeden. gel ya Resulallah

Yüreğimde bir ateşken hasretim
Her geçen gün tükeniyor ümidim
Bu dünyada sensin benim sermedim
Gel ey nebi gel de bitsin biçareliğim

Bir kuş gibi bu yüreğim arar iken sonsuzu
Çarpıp duruyor tellerine kafesin
Her çarpışta lime lime her yerim
Kanamadık yer kalmadı,tükeniyor nefesim
Son nefeste bile sensin benim beklentim
Gel ey Nebi gel ey Resu l gel de bitsin elemim.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Beklerken

Baharı bekledim bir ömür boyu
Karlar yağdı omzuma,farkedemedim.
Bekledim her daim kardelenleri
Goncalar gl oldu, ben göremedim.
Hep yarınlar vardı bu günlerimde
Günbatımı kızılığında ısınamadım....

Nuray Şaşihüseyinoğlu

Bekleyiş

Kar, kar ve yine kar...
Yeryüzü kefenine bürünmüş,
Nûranî yüzü ışıllı ışıllı.
Bu nasıl ölmek ki,
Hâlâ uzuvlar can taşır .

Dirilmeğe ölmüş yerler,
İsa'nın nefesini,
Ebu Bekr'in 'Allah! 'nidasını
Beklemekte, tetikte.
Münzevî bir derviş,
Ölmüş can edasıyla.....

Nuray Şaşihüseyinoğlu

Ben Geldim Anne

Dün gece bir kabus gördüm anne:
Karanlıktı her yer,
Yer- gök inliyordu.
Uyandım bir ümitle,
Kalktım ama sen yoktun! !
Dünya insafsızca vurdu hep anne.
Savurdukça sağdan sola
Çırpındıkça hırpalandın.
Yaralarını sarmak istedim
Geldim ama sen yoktun!
Üzdüler beni anne,
Her gülenin dost olmadığını
Geç de olsa öğrendim.
Kabullenip hatamı vardım kapına
Çaldım ama sen yoktun!
Evlât sevgisini tadıp görünce
Seni kat kat daha sevdim ve saydım.
Uzanıp öpmeyi istedim bir an
Ab-ı kevser pınarına doymak istedim
Eğildim ayaklarına
Eğildim, ama sen yoktun.

1999

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Ben Öğretmenim

Hüzünlü yüzlerde gülüş
Ağlayan göze teselliyim ben.
Yarına uzanmış genç dimağlarda
Bir ışık, umut, geleceğim ben..

Vereceğim kalıp asla değişmez
Yolumdan gidenler bana benzer hep
Üzerimde yükü var geleceğin
Bir tek tökezlemeyi kabul edemez.

Taşıdığım bir gelecektir omuzlarımda
Nesil nesil uzar hep yarınlara
Geçmişten geleceğe köprü olup hep
Taşırım ulusumu ben uygarlığa.

Elimdeki cevher aynı mayadan
İşleyip de değer katmak hünerim benim.
İster vurur törpüyü pırlantaya çevirir
İster sert darbelerle tuz ederim ben.

Reşimdir çizdiğim gelecek tuvaline
Nağmedir dilimdeki yarının bestesine.
Yüreğimdeki sevgi, yansır o gözlere
Küçücük yüreklerin sevgili kılavuzu
İlim fedaisi öğretmenim ben.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Bırakma

Yüreğim her atışında yalnız adını söyler
Uzaklara dalan gözlerim sadece seni özler.
Dünümdeki tatlı sızı hâlâ gönlümde inler
Ne olur bu ruhu sensiz bırakma...

Tutuşur ellerim dokundukça resmine
Şiirler yazdım,sayfalarca ismine
Seninleyim her daim değmesem de cismine
Ne olur bu kalbi sensiz bırakma...

Hâyâlin capcanlı durur önümde
Teselli olurum seni zikrimde
Sıcaklığın bir alev hâlâ elimde
Ne olur elimi sensiz bırakma....

Dudağımda bir gülüşün, gözümde ışık
Seni dilerim her an elim semaya açık,
Sevdan yüreğimi saran bir esrarlı sarmaşık
Ne olur bu yüreği sensiz bırakma.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Bir Devlin Yüreginde

Seni ifadeye kifayetsiz kelimeler
Çünkü öylesine yalınsın ki
Ve bazen öylesine karmaşık.
En karamsar anımda sığındığım limanken
Dingin denizlerimde fırtınalar koparansın.

Bazen dönüp içime kimdir,neyindir diye
Soruyorum gizlice:Çok şey söylüyor ama
Hepsi karmakarışık.
Gönlün çaresiz kaldığı yerde
Aklım giriyor devreye
Onun gergefi farklı,gönlünküyse apayrı
İlmek ilmek işlerken sana dair motifler
Bazen hırçın bir kırmızı bazen de dingin mavi
Doluverir içime.
Kimi zaman dalgalarla gelip vururken sahilime
Ya da hırçın bir kısrak gibi
Alt üst ederken beni
İçindeki özgür ruh ve o çılgın çocuk
Gülüşürler sinsice.
Şen kahkahalarım şahit tek insanken dünyada
İçimdeki öfkenin en büyük sebebinin çoğunca.
Seviyorum derken bile şüpheler arka cebinde.
Hiç zaptedilmemiş,
Hiç dokunulmamışçasına duru bir yüreğe
Ve içinde sakladığın koca deve
Uzattım ellerimi
Her ne kadar yok desen de
Simsıcak, bir devlin yüreği ellerimde.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Bir Maralın Aşkına

Ormanın kuytuluğunda hışırdar dallar usulca
Belli,ürkek bir nefes değmektedir rüzgâra.
Su başında söyleşen libelüller bile susar
Tek ürkütmemek için suya inen maralı.
Maral, ürkek ve asil usulca yaklaşırken
Ona sevdalı gözler,eşlik eder sessizce
Sanki saatler durur,rüzgâr esmez
O ala gözlü maral,su içmeye gelince.
Sakinilir avcıdan, sakınilir zerreden
Çünkü maral,tutkusu,sevdasıdır ormanın.
Ormandaki her varlık, maralı kendi canından öte
Bambaşka bir sevgiyle almıştır yüreğine.
Sanki o ala gözlü maral giderse buralardan
Bitiverir aniden ormandaki devir de.
Maral her dem olmalı, nehir ona akmalı
Yapraklar süslerken omuzlarını
Çimenler onu dudaklarında sonu bulmalı.
Nilüfer o gözlerden almalı güzelliği
Zerafetin asaletle birleşmesini o nakşetmeli ağaçlara.
Maral hep olmalı, sevda hep yaşamalı.
Titrer üstüne orman,biricik maralının.
Titrer de hoyratın yolu düşer bir gün ormana.
Maral duyar,irkilir,yuvası zindan olur,
Orman ise çaresiz maralına dövünür.
Maral inmez olur suya,su üşür,
Dokunmaz ota,çimene,çimen büker boynunu.
Sesi soluğu kesilir, ses kesilir ormanda,
Orman ışiksiz kalır gözlerinin ışığı yansımayınca.
Orman mahzundur,maral çaresiz
Ürkmüştür bir kere,kalması imkansız.
Bilir bunu tüm orman,bilir bunu nilüfer
Bir gece vakti sessiz,gider iken bırakır iki damla
Damlalardan biri vefa, ötekiyse sevdadır
Maralın yüreğine saplanan endişeden yer bulamayınca
Sığınan iki yoldaş gibi büzüşürler köşeye.
Oysa maralinki terk değil,korumaktır onları
Çünkü ürkek yüreğinin artmıştır tik takları
Son nefesi gelmeden o yürekten sıyırıp
Hak edenlere teslimdir tek maksadı.
Emaneti sadece kuru canı değildir
Ona bir ömür boyu gösterilen değerdir
Sevda,saygı,vefayı alıp götürmek kolaysa da
Sahiplerine teslim ederek salmak ister bekaya.
Artar ayak sesleri, bastığı yerin bile istemediği.
Uzaklardan gelen bir soğuk rüzgar eser
Maralın yüreğine saplanır bir keskin bıçak
Su üşür, sevda üşür,maralın gözleri büyür
Sarılır vefa sevdaya,ateşinde erir,
İkisi bir tek kalp olup marala nefes olmak isterler.
Maral son kez bakar sevdasının vefasına
Hoyrat bir rüzgâr değer ve maral ölür.....
Sevda inler,ah eder köze döner o anda

Köz,kor olur,sarılmak ister ormana.
Orman hiç düşünmeden açar kollarını kora..
Maral gider, can gider, kalana vefa düşer
Orman sarılıp vefaya, yanıp oduna sevdanın
Maralına ebedi, varmanın hayaliyle
Sevdanın yanmak, sevdanın ebedilik
Sevdanın vefa bestesine eklenir....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Biricik Oğlum Alperenime

Ataların açıp kapadılar çağları
Layık ol,ecdâdı utandırma erenim.
Pâyelerden şehitliktir gümanın
En büyük devlete sen de namzetsin.
Ruhunu İslam'a veren dedenin
Eğme sakın başını, yolundan git erenim.
Nimet bil adını, bir ömür boyu
En güzel şekilde yaşa erenim.....
Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Bitmeyen Şarkı

İlk sende yaşadım ben bu duyguyu
Kenara koymuştum riski, gururu
İsterdim ki sürsün bir ömür boyu
Bir tek günü bile bana çok gördün.

Hala hafsalamda acabalarım
Sonuçsuz kaldı tüm çabalarım
Sana doyamadım,ona yanarım
Bir anda silmeyi ne kolay gördün.

Artık bir beklentim yok gelecekten
Olur da bir gün merak edersen
Açıktır yüreğim kurul tahtına
Kiyamet de kopsa,o hep senindir.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Bu Ülke Hepimizin

Damarlarımdaki kana güvendiğim kadar Türküm ben
Doğduğum toprakları reddetmeyecek kadar doğudan
İçim sızlasa da susmam gerekiyorsa susacak kadar devletçi,
Ülkemi en ileri götürmek için ölecek kadar milliyetçi,
İçimdeki farklardan gurur duyacak kadar halkçiyim.
Birbirine denktir gözümde doğu, batı kuzey güney
Çünkü kulağımda türküsü durur her bir diyarın.
Lorkeyle coşan yüreğim, zeybikle efelenir
Horonla kıpırdanan ruhum,halayda kenetlenir.
Cudi dağında, Gabarda gezen ceylanlar
Yeşilirmakta gelip nefeslenir.
Ağdım bir inler tüm hanelerde
Ağrıda düşen ateş, Konyada alevlenir.
Zilgıtlar karışır kemence sesine
Davullar aynı ritmi vurur
Cane Cane'nin türkçesine, kürtçesine.
Acıda biriz biz, keder bizim,dert bizim
Kardeşlik de bizim için, mutluluk da bizim.
Bu ülke, ulus bir lütuf bize
Kars, Adana, Trabzon,İstanbul bizim.
Selahaddin Eyyubi,Alparslan, Yavuz bizim
Dünde tek nabız atan yürek,
Bu toprağa gönül koyan kalp bizim....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Buz Sıcağı

Girdap, dönme, karanlık...
Tükeniyorum yalnızlığımda...
Feryadım dönerek boğuluyor
Sudan örölmüş duvarlarda.
Çıkmaya çalıştıkça
Dokunuyorum dibin soğukluğuna
Kollarım benim ama uzakta
Kucaklıyorum suyu
İnat tüketen susuzluğuma.
Zormuş direnmek kuşatmalara
Sudan olsa da böyle duvara
Mümkünmüş yanmak suda
Kavruldum buz sıcağında....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Can

Bilsem ki ahvalime
Senden derman gelecek
İnan bir tek an bile
Tereddüt etmem ey can.

Hayâl hayatı yenip
Oturunca tahtına
Kıyametler koparsa
Geriye dönmem ey can.

Fırtınalar denizler
Dikilirse karşıma
Fenersiz liman olsun
Yine de ürkmem ey can

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Can Kızım

Kara gözlerinde
Türlü ışıklar
Gözünden akan damlaya
Kıyamam yavrum.

Cennetten hediye,
Miskü amber kokulu
Teninin derdine
Dayanmam yavrum.

Emanetsin biliyorum
Ama hem de hediye
Saçının teline zarar
Veremem yavrum.

Ömrüme ömür katan
O tatlı gülüşünün
Bir gün solmasını
İstemem yavrum.

Damarımdaki nabza
Kuvvet olan yüreğin
Nefessiz kalmasına
İnanmam yavrum.

Gözlerindeki ışık,
Dudağındaki gülüş
Ve varlığın olmasa
Yaşar mıyım ben yavrum?

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Cemre

Cemreler düştü bir bir
Buz kestim yokluğunda.
Ama sakın dert etme
Yaklaşmam sıcağına.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Cumhuriyet

Aynı toprakta yatıp aynı rüyayı gören,
Acıya, derde ortak olup, birlikte gülen
Bedel gerekli denilince canını veren
Bu ülke insanının hakkıdır cumhuriyet.

Çağdaşlığı zamanın ötesinde arayan
Milletini sevdikçe onu kalpten kutsayan
Birlikte karar verip asla da ayrılmayan
Bu ülke insanının hakkıdır cumhuriyet.

Düşmanına korku, dosta güveni sezdiren
Tarihe adını onuruyla yazdıran
Kendiyle uğraşanı hayatından bezdiren
Bu ülke insanının hakkıdır cumhuriyet.

Kardeşliğin, varlığın yegane garantisi,
Sırt sırta kurulacak geleceğin kalesi.
Dillerinde bütünlük marşlarının bestesi
Bu ülke insanının hakkıdır cumhuriyet.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Çalakalem-şiiir değil bu-

Bazen yazmak, çok büyük bir ihtiyaç oluyor. Ama insan ne yazacağını, nasıl yazacağını bilmiyor, tıkanıyor. Tıpkı şimdi olduğum gibi. Şu anda kalem elimde, olabileceğin en üst sınırını zorluyorum ve yazmaya çalışıyorum. Kalem yazmaya dolmuş, kelimelerse cimri mi cimri. Olmuyor işte, yazamıyorum. Kağıtta dolaşan kaleme sadece birkaç kelime lutfedip yardım ediyor, onunla da ancak bir şiir dökülüveriyor o mağrur kelimeler diyarından.

Bir sel taşı gönlümde
Yıktı tüm arzuları
Emel ateşim söndü
Azgın sular altında.
Gönül bağım virandır
Kalbimse parça parça
Çardak altı serin değil
Şularsa boz bulanık.
Bilinmez bir menzile
Yol almaktayım
Dağları aş aşı
Setleri, çeperleri basa basa
Zaman manasın yitirmiş
Arıyor boz sular da
Mekan mahkum yok olmaya
Bulanık sular altında.

Kulaklarımda bir gürültü
Ta beynimin kıvrımlarında
Duymuyorum sel sesini
Sükutun çığlığında.

Sözler dile geldi, dilden kaleme aktı. Ama neden yazdım ben bunları? Sebepsiz fiil olmaz, bu şiirin burada işi ne? Bu ne diye dönüp dönüp okuyorum. Çözmeye çalışıyorum. "Gönülden taşan sel, yıkılan arzular, viran olan bir bağ, parça parça bir kalb, alakasız bir çardak altı" Allah Allah bu ne iştir ya Rabbim? Bunu yazan ellerim, ama sahibi ben miyim? İşe bilimsellik katıyorum ve bilinçaltıma yükleniyorum. Öyle ya her şeyin altında bir sebep bulunabilir deyip Freud'a kulak veriyorum. (Gün gelip ona muhtaç olacağımı bilsem yerden yere vurur muydum ben hiç onu. Al işte, bir kez daha tükürdüğünü yalamak zorundasın. Oh olsun! ..) Sıra geldi içime yolculuğa. Bu yolculuğu salla mı, kayıkla mı yoksa şimendiferle mi yapayım demeye kalmadan buluyorum kendimi kendi derinliklerimde. Karşımda kalem katibim, başlıyor konuşmaya:

-Bazen yalnızlık bir seldir insanın içinde, bazense yalnızlık arzusu. Sen ikisinin ortasında kalakalmışsın. Ne ondan vazgeçiyorsun, ne de onsuz yapabiliyorsun.

-Ee.. ne yapmalıyım o zaman? İpek böceği olup kozaya mı bürünsem, münzevi derviş olup çileye mi çekilsem?

-Şu an yaptığını yapmalısın belki de...

-Ne?

-Yazmalısın. Deminden beri yazmıyorum dediğin halde nasıl da döktün içini. Daha da

dökeceksin. Ben içindekini dillendirirken sen dışa vuracaksın.

-Bu zirvalar destanına mı yazmak diyorsun sen?

-Zırva mırva.. sana dair, senden birer düşünce, içindeki ses.

-Haklısın öyle ya da böyle dışa vurmalıyım bir şeyleri. Söyleyemiyorsam yazmalıyım. Yoksa bu yüke dayanamayacağım. İçimdeki nehir taşı taşacak. O taşkından kimseler zarar görsün istemiyorum. İçimdeki bir yere akıtmalıyım.

-Şiirindeki sel buradan patlak verdi belki de?

-Evet o sel ki mağmadan daha yakıcı, aysbergden daha dondurucu.

-Sen içindeki ummanın tesirindesin. O Güneşle vals yaparken hararetinden yanıyorsun. Gece inip aya kapris yaparken soğukluğundan titriyorsun.

-O umman boğacak beni.

-Boğmaması senin elinde. O ummanı aşmalısın. Aş o ummanı aş, aş, aş... diyen ses yavaş yavaş uzaklaşırken irkiliveriyorum. Günlerdir süren uykusuzluktan olsa gerek o gürültünün, kalabalığın ortasında içimin geçtiğini anlıyorum. Günlerdir başımda uğultusunu duyduğum çağlayanın sesi, kahkahaların şirret sataşmasıyla kısıliveriyor. Uykularıma málolan o ses, bir kahkahaya ram oluyor. Hala uykum geliyor. Uyumak tek hedefim. Ama uyuyamam ki. Şu an öğretmenler odasıdayım ve etrafım insanlardan örölü bir kafes adeta. Bit pazarı, borsa buranın yanında mezarlık adeta. Söz nasıl da dönüp dolaşıp mezarlığa geldi ama? Eee ne demişler?

"Rahat arıyorsan mezarda." Mezar da amma ürpertici bir yer ama, uykuma çare orda galiba. Birden kendimi mezarda hissediyorum; ölü ruhum, ölü şuurum ve ölü dikkatimle. Sonra içinde olduğum mezara bakıyorum. Oldukça geniş: Beşe sekiz ebadında, çeperleri insan olan bir mezardayım. İçimden bir ses fısıldıyor usulca: "O hakiki mezar küçücük ebadıyla sıkar mı insanı bu denli acaba? "

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Çatısız Kaldım Anne

Evlerin çatıları var anne
Etten, sevgiden, nurdan oluşan.
Evlerin çatıları var anne
Fedakârlıkla çatılmış,
Gözyaşı ve emekle örülmüş.
Evlerin çatıları var anne
Üzerlerinde kanadı bir annenin.
Benim kimim var anne
Çatısız kaldı evim.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Çıkmadık Can

Hiç gelmeyeceğini bilerek beklemek Leylayı
Her gün görmeyi ummak aynı tatlı rüyayı
Toprak olup beklemek çölün tam ortasında
Yağmamaya yeminli ağustos yağmurunu...

Mucizeler beklemek doğan her yeni günden
Değişmeyen saate bahane bulmak akrepten
Bazen salıvermek en şuh kahkahaları
Bazen de dalıvermek hüznün en derinine.

Yaşamak oyun belki ya da köşe kapmaca
Belki de saklambaçtır önüm arkam bilmece....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Çivi

Yaş gelmiş dayanmış otuza kırka
Ne tövbe var dilinde, ne de bir dua.
Sanırsın ebedi kalacak burda
Söz vermedin mi sahi gâl-u belada?

Kendine türlü mabut ararsın,
Bir tek daralınca Rabb'i anarsın.
Secdeyi Kur'an'ı detay sanırsın,
Çivi mi çaktın ki acep dünyaya?

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Çocuktum-Ufacıktım

ne uzaktı bize otuzlu yaşlar
bir büyüsem diye hayal kurardık.
bir an önce büyümek için
erken yatar erken kalkardık
hatta bir yumurtayı sütle
az mı çırpırdılar bize?
boylarımız bile yavaş uzardı
oysa her gün ölçüp süt içiyorduk
büyükler dünyaya büyük mü gelmişti ne?
ne yaparsak yapalım ulaşamıyorduk.
ne giydiğimiz topuklu anne terliği
ne de saçlarımıza sardığımız bigudi
büyütmüyordu işte bizi.
eyvah hep
çocuk kalacaktık.....
ne zor gelirdi akşamlar
öyle ya, baba gelecek, onla söyleşilecekti.
yarın arkadaşlara
arabanın kapağı açılıp şanzımanı
başka nasıl anlatılabilirdi ki?
hoş arabanın kapağını açmak için
kontağı çevirmekten bahsetmediyse de baba
ertesi gün o kantağın başında
abimin işi neydi?
Anlaşılan büyükler gibi araba sürecekti
ama kaput açıkken araba sürülmez ki.
işte beklenen oldu
arabamız duvarda
işin en fenası da babam
kaputun arasında....
tamam kantağı çevirmek yasak
artık dokunmayacağız
da ne olur siz de freni yüksek yapsanız?
büyükler büyük doğdu
anlamazlar ki bizi
bir de derler ki,
biz de çocuk olmuştuk
olduysanız o zaman
nerde anlattığınız o erik bahçeleri?

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Dağları Delen İman Gücüyle

Türk -İslâm ülküsü
Büyük, en büyük dâvâ.
Hayatın,kalemin, kalbin uymalı.
Seni her gören, seni dinleyen
Bedr'i, Mehteri, Sen'i duymalı!

Sen ey ülkü erbâbı
Sen ey gönül adamı,
Sen hey alperen!
Sen yusufiyelerde
Soğuk betonda
Kalbindeki iman ateşi
Dondurulmak istenen!

Kalbindeki sıcak nurla
Kalbindeki ülkü ateşiyle
Ergenekon demirinden daha kavî
Mahpushane demirini kül eden;
Gönlü akla,aklı gönle
İlmik ilmik işleyen! !
Çileyi Hakk'tan bilip
Yudum yudum içen,
Her damlayı yutarken
Bu kezzapla yücelen,
Kızıl alevleri güle çeviren
Hakk'ın hikmetini bilen sensin,sen! ! ! ! !

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Dâvâ

Anam ağlamasın ardımdan
Takdir-i ilahiye isyan etmesin.
Sînesindeki yaraya taş basıp
'Şehiddir evlâdım, ölmedi desin.

Bir gün dâvâmdan dolayı suçlarsa beni
Haksız yere can gardaşım
Vatanın kurtuluşu, imanın muhafazası için
Ve dahi milletim için, başka çıkışlar arasın.

Babam bana lânetler okumadan
Beni evlatlıktan azl etmeden önce
Namus, din, mukaddesatı alsın göz önüne
Ve haklı bulunca beni
Sevinsin doğruyu bulmuşum diye....

Nuray Kurban
19.02.1990

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Define

Destanlar yazdırdık tarihe şânla
Suladık her karış toprağı kanla.
Allah'ın sevdiği kavmin torunu
İmana gel ne olur,kendini anla!

21.07. 1998

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Dokunulmaz

Bir resim çizdi adam
Sırayla dokundu kalem;
Saçlarında siyahın en karası
Gece gibi olsun istiyordu gizemiyle.
Yüzünde dolaşırken hayalindeki
Ten kadar
Yumuşaktı dokunuşları.
Ürküyordu adam
İncitmekten resmini.
Resim ürkek kahve gözleriyle
Öylesine sıcak bakarken
Kızılığına sığındığını fark etti
Ve dudaklara değerken son kez kalem
Adam bir sırrın kilidini
Dudaklara resmetti.
Öpülmeyen dudaktı o,
Dokunulmayan yanak
Ne saçlarıydı dolan gecelerine
Ne öpüşü ıslak.
Bir peri masalının prensesiydi
Ressamın kaleminden doğan,
Uzak olduğu sürece
Varlığını sürdüren.
Son kez baktı ressam çizdiği şahesere
Dilinden süzüldü sözler
"Ben seni böyle sevdim
Gelme n'olur gecelerime"

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Dolu Dizgin

Bir varsın
Bir yoksun
Dolu misali;
Boşlukta kocaman,
Değdiğinde bir tene
Can yakan,
Toprağa düşer düşmez
Unutulan..

Dolu misâli olmak
Kaderin değil,
Olamaz.
Dolu dolu yaşa da
Hiç olmazsa
Düşüp bir çaya
Bir damlacık
İşe yara.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Dost Yangını

Ellerim gidiyor telefonlara
Aramak için eski dostları
İçimdeki savcı,düşman herkese
Diyor ki hissimle: "Bırak onları! "
Tek tek gelip geçiyor yaşanan günler
Birlikte ağlayıp, sabahlayışlar
Ne tuhaf o candan özge dediğim
Kalmamış his kimse yürek köşemde.
Vefasız ben miyim,yoksa yıllar mı?
Sadece kendisi için yaşayanlar mı?
Sarmaş dolaş olurum hayallerimle
Yine de özlerim yaşananları.
Sesime ses veren bir tek dostum yok
Derdimi bir ben bir de Allah'ım bilir
Bilirim yalnızlık kaderim evet
Elbet bir gün sessiz,tükeniverir.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Dosta Sitem

Bir selamı bile çok gördün bana
Oysa seni ne çok özlemiştim dost.
Dilimde sana söylenecek sözlerim,
Boş gözlerle gidişine bakarken
Kırdığın bu kalbi gördün mü ki dost?

Herkeslerden ayrı tuttum, içimi döktüm.
Sen ağlarken ağladım, seninle güldüm.
Hiçbir şey beklemezdim sadece umudum,
Selamına mazhar olmaktı ya dost.

Yerin yüreğimde baki her zaman
Bilirsin ne yapsan sana kırılmam
Ama artık korkma ayağına dolanmam
Dosta eziyetten kaçırım ya dost.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Döngü

Göz gönüle değince
Gönül feryat eder
Dil yarelenir.
Kalem sükut eder
Akar da yaşlar
Bulunmaz tek kelam
Söz parelenir
Hasret otağ kurar
Can kafesinde
Vurdukça dudağa
Can berelenir.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Dua

Dua

Kalksın kafir, söklsn Allahszlk
Ne olur ya ilahi bu günleri göster!
İster Őehid olarak, gazi olarak ister...

Nuray Şaşihüseyinoğlu

Duam

Hayat, üç beş damla gözyaşı,beş içten kahkaha, bir - iki göz ağrısı, en büyük bir iki sevdâ.

Yaşamak için sürdürülen anlamsız kavga.

Çalışıp didiniyoruz,önce bir lokma için, sonra ekleniyor lokmaya bir de hırka!

Helâl ilk lokmayı haram lokmalar, ince bir hırkayı atlas kürkler takip ediyor.

Hırs denen kâbus çöküyor, çöküyor, sarıp yutuyor...

.....
Uyan insanlık uyan,uyan sen Türkün oğlu!

Hani senin dürüstlüğün, hani senin sevgin merhametin?

Sen böyle değildin gardaş,azdırdılar kurdun içindeki köpeği,

Yıktılar, bozdular dört bin yıllık töreyi! ! !

Sevmeyi unutturdular bize, sevmeyi.....

Allah'ım kurtuluş ve bu millete

Bölündüğü bin parçaya birlik ihsan eyle.

Yıkılmaz bilirim Türk, oyun hîleyle

Ufak farklarla, etniklik hkâyesiyle.

Yüreğim yanıyor,bozulan düzene, yıkılan töreye

Kuvvet, sabır ver Rabbim, bakıp da görenlere.....

1991

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Ehliyet

Bir hamur şerefle, şanla yoğrulmuş
Bir koza, ipliğe çile dedirtmiş.
Bir millet kendine İslâm dedirtmiş....

1992

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Eksilen-Çıkan= Fark

Kapılar vardır ömürde
Çalınır çalınır açılmaz
Nice gidenler vardır
Çağrılır,söylenir
Geriye dönmez

Nice sevilen vardır
Uzaklara ulaşmış.
Nice seven kalp vardır
Sevgiyi bekaya katmış.

Ayrılık acısını öyle
Çekenler var ki
Dayayıp başını ağlayacak
Bir tek omuz kalmamış.

Kapıları örtülmüş,ocağı sönmüş
Sesine ses veren bülbüller susmuş
Sevgiyi yüreğe közle nakşetmiş
Anadan uzakta çok canlar vardır.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Ektiğini Biğme Zamanı

Karanlık,
Bir ışık
Ve kabir işte:
Kimine düğün bayram,
Kimine künde.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Elveda

Sen, benim vazgeçilmezim
İlk göz ağrım,Kaf Dağı kadar benim,
Anka kanadı kadar beklediğimdin.
Cefanı nazın saydım, katlandım,
Bir tek ânını bile ömre kâr saydım.

Çocukluktan beri özlediğimdin sen
Yaşamın kendisi,delice sevilen.
Sana dair her sevda, büyüttü seni gözümde
Her göreni kendine bağlayan efsun
Sihriyle büyüledi beni de.
Neydi sana böylesine bağlayan beni
Neydi yüzümü güldüren duyduğumda İsmi.
Nefes almakla eşdeğer tutmaklığımın
Neydi bağlayan gizemi?

Ama artık gidiyorum,olamayacağım seninle
Severek ayrılmayı tadacağım belki de
Sana dair her an tülleyen bir bir
Senle yaşanabilecekler yeşerecek hayalde.
Bir sevdaydın geçilmez
Bir şiirdin ebedi
Ve bir şarkıydın dudaklarımda
Yaşamamamın sebebi.
Seviyorum seni güzel şehir
Seviyorum yasak mı?
Gitmek kahr olsa da gidiyorum
Beraberimde götürüyorum anılarımı.
Hoşça kal güzel şehir;
Hoşça kal eşsiz gurup,
Martı çığlıkları, tekneler
Âb-ı hayatım, deniz
Hepinize elveda.
Artık Adalar bensiz
Moda sadece resim
Bostancı, Harem, Salacak
Ilık esen bir rüzgar
Tuzlu,ıslak ve sessiz.

Daha yaşayacaklarımız vardı
Bitiremedim ki senin sultanları bile
Kendine aşık eden maceralar kitabını.
Daha seni yazacaktım
Daha beni bana bulduracaktın
Yarım kaldık be İstanbul
Hem de çok yarım.

Her köşende ömrüm var
Yüreğimse hep senin
Bir sevdaydın kalbimde
Tesiri yok gitmenin.
Hala vurgunum sana

Hala delice bağlı,
Hayallerle resimle
Avunmaya sığınan
Bir İstanbul aşığı.

Nuray Şaşıhüseynoğlu

Er Meydanı

Yürek meydanında savaş var yine
Sebepsiz yere çıkmış silahlar
Sonu belli oysa ta evvelinden
Bir inada tutsak tüm kelimeler.

Özlem benliğimde otağ kursa da
Gurur bir sis olup çökmüş ruhuma.
Belirsiz bir gölge hayalin bende
Dost mu düşman mısın çözemiyorum.

Nuray Şaşihüseyinoğlu

Ey Yâr

Özleme bürüyüp kara sevdanı
Ne olur acıtma canımı ey yâr...
Hep yarıda bırakıp deli hülyanı
Yıkma bu küçük dünyanı ey yâr...

Yüreğim bir tek sana çarparken sessiz
Sensizliği kaderim eyleme ey yâr
Gözümde tüterken o gülüşlerin
Beni yokluğuna hapsetme ey yâr....

Beklerken sadece bir selamını
Rüzgârı selamsız yollama ey yâr.
Bilirsin çalamam senin kapını
Sen yine de onu kapama ey yâr....

Nimet sayarım ben varlığını
Beni bırakıp da gitme sakın yâr.
Bilsem yeterli yaşadığını
İstersen al ömrümü, kat ömrüne yâr...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Eylem

Çarmaşık umutlar, hayallerle ben
Ömür pınarımı çamur eyledim.
Acıyla, sevgiyle, olmaz dilekle
Bir canı çileyle hamur eyledim.

Aradım her zaman anka kuşunu
Gerçeği hayalle harrman eyledim.
Bulamadım derdime yarar bir ilaç,
Yılanın zehrini derman eyledim.

Düştü başıma bir tatlı sevda,
Dağlarla taşlarla zikir eyledim.
Bu diyardan gitmek, kurtulmak için
Olmayacak işlere fikir eyledim.

Yanmıştım ateşiyle sevda odunun
Bir daha mı asla, karar eyledim.
Fayda verir sanmıştım, maddeye meyil;
Fayda ne kelime, zarar eyledim.

2 Haziran 1992

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Fasafiso

Vesaire, vesaire, vesaire
İşte bomboş ömürden bir perde!
Bir perde ki,oynanmakta peşpeşe

.....
Ve musallâ taşında bir nidâ:
Perde! ! ! ! ! ! !
Sonra? ? ?
Sonrası meçhûl....
Yine oynanır mı bu oyun bilinmez.
Günahın karası, sevabın pırıltısı yarışır birbiriyle...
Sonuçta yine kazanır en güçlü olan.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Filistin'de Sapan Olmak

Şehrime kar yağıyor ince ince
Filistin'e ise bomba en irisinden.
Islatırken kar taneleri omuzlarımı
Filistin'de bir bebek kanında yıkanıyor.
Beyazlığıma inat kızıl kaplıyor ufku
Bir kavmin gün batımı
Buruk bir gurub gibi
İzliyor tüm insanlık, kan ağlıyor kainat
Musa'nın gözyaşları kaplıyor ufukları
Firavunlaşmış kavmin dünü giydiriliyor
Mahzun Filistin toprağına
İnen füzelere karşı birer sapan oluyor
Golyat'ı kör ediyor Danyal'ın çakıl taşı ...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Finale Doğru

Yalancı baharlar kırdı dalımı
Ne gül kaldı dalda ne de tomurcuk
Hazanlar kuşattı yarınlarımı
Ne neşe kaldı yürekte ne de bir umut.
Şakaklar bekliyor kar yangınını
Poyrazlar zorluyor kapılarımı
Bir bir yitirirken tüm dostlarımı
Ne beklenti kaldı ne de bir arzu.
Bel bağladığım dağlar yerle bir oldu
Hüzün yüreğimde bir beste oldu
Öteler ruhumda tek heves oldu
Ne mecnun kaldı çölde ne de bir ahu...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Gece Militanı

Gün geceye dönüp de
El ayak çekilince
İrkilir pusuya yatan sessizlik.
Uykunun bağına
Sığınamadıysan
Bir çığlık savurur
Orda sessizlik.
Oda büyür
Çığlık içine işler
Bir tek tıkırtı bile
Sessizliği böler.
Asidir sessizlik
Bir o kadar kırılğan.
Ona inat tıkırdayan saati
Mahkum eder giderek
Büyütmeye sesini.
Yükselir tik taklar
Yükselir sessizliğin
Saate baskısı.
Gece yürür
Sessizlik yürür
Saatse mahkum tak taklara
Sessizliğe garezi olmadığı halde
Ona inat bölücülüğünü
Sürdürür bir ömür.
Ses kesilmez
Sessizlik vaz geçmez
Gece ise serazat
Alır başını yürür.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Gecenin Getirdiği

Geceleyin ansızın gelip uykumu bölen
Şimdi nöbetlerdeyim
Bekliyorum şafağı
Çaldığın bir uyku mu
Yoksa yürek mi bilmem,
Mesafelere inat,
Dokundum ellerine...
Ellerin yasak sevda
Ellerin tuzak bana
Tıpkı gözlerin gibi
Olmalı uzağımda
Sade sesin değmeli
Belki de kulağıma
Ondaki sıcak sevgi
Dokunmalı ruhuma

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Geceye

Gecenin karası inmiş ruhuma
Titreyen bu alev üşümüş belli.
Ruhumdaki ayaz zemheri sanki
Dondurur bakışlarım sokak fenerini.
Ararım bir tek dost karanlık buzullarda
Sokaklar bir mezar sanki,yok bir tek ses
Uyumuş tüm insanlık,ebedi suskun,
Kabristan misali örtünmüş her yer,
Yok tek bir nefes,duran şu kalbime
Nefes verecek.
Sesime ses veren dostlarım hani?
Güldüğümde gülen canlarım nerde?
Düşüyorum kör karanlıklara
Elimden tutacak eller nerede?
Doldum,taşıyorum, ummana döndüm
Derdimi dökecek dere ararım.
İnsana insan gerek bunu bilirim
Karanlığın soğuk koynundan
Isıtacak bir göz,bir söz ararım.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Gerçek

Görebiliyorsan arada duvarlar
Varken bile gülüşünü.
Affedebiliyorsan her gidişin dönüşünde
Ve hala sıcacık gülebiliyorsan
Bakarak gözlerinin içine.
Özleyebiliyorsan her saniye
Yüzünde ona dair hayallerinden kalma
Bir tebessümle göze alıyorsan beklemeyi
Belki mahşere kadar.
Ve yüreğindeki sevda ikinizin yerine yetip de
Aynı mekanda olmasını istemeyi
Terk edebiliyorsan nefsinde,
Ve gerek duymuyorsan
Ondan karşılık istemeye
Sen gerçekten aşıksın.
Seni anlayamayan yürek
Derdine yansın...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Gidenin Ardından

Ilık ılık bir rüzgâr eser denizden
Gül kokusuyla karışık bir meltem belki.
Alır götürür beni gençlik günlerime,
Hayallerimle dolu eşsiz gülşene....

Sonra karışır gül kokusuna çimler
Daha yeni ezilmişçesine,
Yağmurla yeni buluşmuşçasına
Yayılıveren o çimen kokusu.....
Çocukluk yıllarımın ıssız bahçelerinde
Vurdumduymazca ezdiğim çimenlerin kokusu gelir aklıma;
Lâleler, nergisler ve tabii kardelenler.
Neredesiniz? Neden sadece hayallerdesiniz?
İçildi sunulan gençlik şarabı,o eşsiz zehir
Neden o kadehle gidiverdiniz?
Güller mi saklar oldu kokularını,
Ben mi duyamaz oldum o ilahi soluğu?

Aradıkça o günleri, sığınırım yapma güllere
Balkondaki bir saksıya,vazodaki lâleye
Belki şişedeki esans kokusu sanıp verir teselli
Sığınırım ya,bilirim geri gelmeyeceğini
O çimen kokusunun ve güllerin ruhumu okşayışının.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Gidiş

Biliyorum gittiğini
Bir rüyanın bittiğini
Usluca terkettiğini
Mecalsiz izliyorum.

Gitme diyemem sana
Bir sebep yok kalmana
Yüreğim kavruksa da
Finali bekliyorum.

Verdiklerin emsalsiz
Ödeyemem,bedelsiz
Yaşar mıyım ki sensiz
Terhisi bekliyorum.

Gidişin çok hassastı
Yüreğim dağılmadı.
Birden yerin boş kaldı
Boşlukta titriyorum...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Gidiyorsun

Yüreğimde nabızken adın, rüyalarım seninle dolu, dilim adına müptelayken tatlı bir rüya gibi aniden ve zamansız gidiveriyorsun. Henüz tadı damağımda, bitmesini istemediğim en gözde düşüm, ne yazık ki, şafağı bile beklemeden gidiyorsun. Daha şafak olacaktı. Gündüz gibi gönlümü aydınlatan yüzün, pırıl pırıl gözlerin gözlerimle buluşmadan, sabahın Işıklarını bile beklemeden nereye gidiyorsun?

Madem gidiyorsun kalbim unutsun seni, ne gülen gözlerin kalsın gözlerimde ne yaktığın yürek ateşi.

Git! Bir taşın sessizliğiyle izleyeceğim gidişini. Sen uzaklaştıkça sadece izleyeceğim, sessiz, vakur ve kaskatı. Sonra yüreğimdaki ateş verirken son nefesini, bir mezar taşı hüznüyle ağlayacağım ardından. İçi için durmamacasına ağlayacak, ağlayacağım. Gözyaşlarım akacak içime, kalan közler de bu yaşlarla sönecek, tükenecek. Kimseler görmeden içimde kasırgalar kopacak. Donduracak bedenimden önce ruhumu keskin ve soğuk hasret rüzgarları. Sonra buz tutacak yüreğim. Ruhum da titreyecek ayazında. Ateşten buza dönen ruhum, bir taşa dönerken kalbim, bu keskin ayazlarla çatlayacak orta yerinden. O çatlaktan akacak yeniden gözyaşlarım, bendini yıkan selin çılgınlığında ve taşacak göz pınarlarımda bir volkan sıcaklığında. Buz tutmuş yürekten taşan bu lavlar, son çırpınışların kar yangını acımazsızlığında.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Git

Sesin gelmez oldu,büyüdü hasret
Yollara vuslatı sor da öyle git.
Adın hece oldu şiirlerimde
Aşığa hasreti sor da öyle git.
Aldığım nefesler sensiz buz gibi
Sevdaya ateşi sor da öyle git
Dilimden düşmeyen duasın şimdi
Feleğe kaderi sor da öyle git.
Ruhumda uç veren taze goncasın
Bülbüle sevdayı sor da öyle git.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Git- Geller Arasında

Gitmek kolay kalmaktan
Yoksa verilecek cevabın.
Kim demiş zor gitmeler,
Kalmak,zifiri zindan....

Cesur olan giden mi
Acep kalan mı kahraman?
Direnmek mi gerçeğe
Pes etmek mi asl'olan?

Büyüttükçe kalışlar
Tüketiyorsa gidiş
İçindeki boşluğu
Büyütür her yöneliş.

Bulana dek ararsın
Bulunca kalamazsın
Her gidişte hülyandan
Biraz daha kaçarsın.

Hayatın kendi gitmek
Yine de ister yürek,
Üç günlük gölgelikte
Yâr ile gölgelenmek

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Gizli Sevda

Herkes güle hayrandır:
Ondaki asalete,
Duruştaki zerafete,
Erişilmez güzelliğe...

Kimse bülbülü anmaz
Aşkı, gülü anarken
Bülbül aşık halbuki
Güldeki gerçek öze...

1991

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Gömdüm

İlk ismin neydi senin
Ya da kaç şekerli severdin çayını?
Yoksa şekersiz miydi içtiğin demli çaylar?
Sahi sen çay sever miydin?
Aklımda kalmamış sana dair bir tek iz
Ne ellerimde sıcaklığın, ne hafızamda yüzün
Sesin güzel miydi, yoksa herkesinki gibi mi?
Titrer miydi yüreğim seni görünce?
Unutmuşum seni yazık
O derin gözlerine gömdüğüm hasretimde! ...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Gönül Yarası

Yâreme dokunup
Kanatma n'olur,
O yâre iyileşmez
Gönül içredir.
Dermanı bilinmez
Tabibi olmaz
Bu yâre ömrümde
Kanlı lâledir.
Kızılını herkes
Cinsinden bilir
O, kanayan kalbin
Kederindedir.
Gözümde parlayan
Işıktır sanma
O,kavrulmuş ruhu
Yakan közdendir.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Gördük

Haddini bilmeden ölçüyü aşan
Kendini görmeden kararı seçen
Gururdan, kibirden, enaniyetten
Dem vuran çok budala gördük.

Yaşa başa bakmaz, lafı deviren
Büyüğü tepeleyip yerle bir eden
Kendini Kaf Dağından daha çok gören
Ruhu bile olmayan cüceler gördük.

Hasbelkader bir koltuğa çakılmış
Akli fikri o koltukta takılmış
Oturduğu koltuğun altında kalmış
Yanar döner sözde patronlar gördük.

Emeği sadece slogan sanan
Ter kurusa da hakkı unutan
Üç kuruş paraya ruhunu satan
Ömür sermayesinden yiyenler gördük.

Yarını sadece ajandadan bilen
Bir de bankadaki faize vade biçen
Gün gelip de birden vadesi yeten
Toprağın kustuğu cesetler gördük....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Gözümdeki Okyanus

Ağlamak da yürek ister
Yayla gibi
Kuvvet ister belki de.
Heybet, ihtişam hiçbirini
Ağlamak için yeterli değil
Dağlar da uludur amma
Ağlayamaz hiç biri.

Cesarete mangalda kül bırakmayan
Sıra ağlamaya geldi mi
Cesaret edemez azad etmeye
Göz yaşlarını.
Çünkü bilir ki,
Karşısındaki, içindeki, yumuşak kalp
Göz yaşlarıyla ortaya çıkıp
Onu yutacak!

Ve bilir misiniz
Ağladı mı göz pınarı kuru biri;
Onu susturmaya
Seneler gerek ancak
Okyanusun suyunu akıtmak
Mümkün mü ki?

Nuray şaşihüseyinoğlu

Gözyasimsin

Sensizlik öylesine işledi ki içime,
Yokluğun sanki bir parçası tenimin.
Dokundukça elimdeki resmine
O tendeki sen, hayat buluyor.

Gözlerin ta içinde gözlerimin
Baktıkça aynaya gözlerim gülüyor.
Sıcaklığın duruyor içinde hâlâ ellerimin
Dokundukça tenime, tenim yanıyor.

Uzakken benden öylesine bendesin ki,
Aldığım her nefes seni soluyor.
Sensizlik bestesi bir dua olup
Her daim Mevlâ'dan seni diliyor.

Bazen aşkınla yüklü hasret bulutları
Çöküyor gözlerime; yanıyor, yanıyor.
Ama ağlamıyorum aşkım, ağlayamıyorum
Çünkü gözümdeki her damla, seni taşıyor.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Gurbet İniltisi

Gülerdim söylerken gurbet türkülerini eskiden
Ayrılık basit gelirdi; babadan, kardeşten, anneden.
Düşünmezdim hiç özleyeceğimi taşlarını
Gurubunun bir eşini yakalamak için ufukları arayacağımı....
Doğan güneşi, sırf onun semasına dokunup geçti diye
Kadim bir dost gibi sevinçle karşılayacağımı.....
Batan günde onu sılaya yolcu ettiğimi sanacağımı.....
Başımı memleketimin olduğu yöne çevirip
İçli hıçkırıklarla sessizce ağlayacağımı.....
Hiç düşünmezdim resimlerle avunacağımı
Bana anlamsız gelen herşeyi ölesiye özleyeceğimi...
Ve nankörlüklerimi peyderpey, günbegün anlayacağımı....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Gurbetten Anaya

Hasret yüreğimde bir kor alevken
Tel çekip yüreğim yakma be ana.

Gurbette kimsesiz kuşlar gibiyken
Hasret türküleri söyleme ana.

Vefasız dört duvar arasındayken
'Yolları aş da gel ' deme be ana.

Buluttan dağları geçemezken ben
Dağları delmekten bahsetme ana.

Kanadım yok ki uçayım
Dermanım yok ki kaçayım
Görünmez prangalarla bağlıyken burda
Mevlâ'dan vuslatı dileme ana.....

Nuray Şaşihüseyinoğlu

Güleriz Halimize, Ağlanası

Kalemim benden daha imanlı
Kalbim imandan yana
Dudağım heyecanlı.
Beynim Hakka meyilli
Fiiliyatım hatalı....
2000

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Gün Işığı

Gün ışığı 24 saat olsaydı
Ne tan ne gurub olurdu
Ne de penceremize doğan gün
Şiirlerde olmazdı
"Ay yüzlüm,gün ışığım "
Hatta mehtap yakamoz
Sevdalar gün yüzünde,
Beklemezdi şafağı.
"Gecenin matemine sarılan"
Şarkılar söylenmezdi.
Dünyaya deli gibi bağlı
Aydan aşk da çalınmazdı.
Gün ışığı 24 saat olsaydı
Ve şıkır şıkır titreşe de perdelerde
Yine de sen sevdiğim
Işırdın penceremde...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Günce

Bu gün yine bir hareketlilik var.Etraftakiler yarı telaşlı, yarı üzgün çehrelerle,ellerinde sularla dolaşıyorlar ortada.Evimin etrafından geçiyorlar.Beni göremiyorlar ama ben onları çok net görebiliyorum.İşte şu adam,geçen hafta da usulca süzülüp evimin kenarından arkadaki yeşilli evi ziyarete gitmişti.Elindeki çiçekler ve takım elbisesinin çekiştirip kravatını düzeltişiyle nasıl da bir damat heyecanı içindeydi.Herhalde dünyadaki biricik hayat arkadaşını ziyarete gidiyor.A şu kalabalık aile ne de sempatik,.Bana eski günlerimi hatırlattı.Kızlarım,eşim ve oğlumla nasıl da mutluydum.Şu sağa sola koşturan,suyla oynayıp duran çocuk oğluma ne kadar da benziyor.Şimdi ne haldedir kimbilir.Ah o çok güvendiğim eşim nasıl da vefasız çıktı.Bir kez bile ziyaretime gelmediği gibi,evlatlarımın ziyaretine de mani oldu.Her ne kadar hallerinden bir şekilde haberdarsam da onları şu küçük evimin kapısında görmek, şuracıktaki asma söğüdümün altında gölgelendirmek isterdim.Bu ağacı da Allah razı olsun,yandaki evi daima ziyaret eden yaşlı bir amca var,her geldiğinde benim de mutlaka hatrımı sorar,o dikivermişti.Bakımıyla da suyuyla da hep o ilgilenir sağolsun.O ağaç evimin üstünde salınıp durdukça,dallarına kuşlar kondukça ruhum öylesine huzur buluyor ki....Ne olurdu evlatlarım da bir kerecik gelip şu ağacın gölgesine oturuverseydi.Kuşların civıltısına onların o güzel sesleri karışsaydı...

Oh, bu ne ferahlık Rabbim? Bu gül kokusu da neyin nesi? Buralar hep toprak,nem kokar..Yağmur sonrasındaki o koku var ya,hani hep içinize çeker de,"ne güzel koku "dersiniz,işte öyle bir toprak kokusu var buralarda.Bir zamanlar her duyduğumda doyasıya içime çektiğim bu koku,benim için artık o kadar sıradan ki...Ama şu gül kokusu o kadar farklı bir esinti ki....Etrafıma bakıyorum,kokunun sebebinin bulmak için.Birden yandaki evden yeni bir feryat yükseliyor.Yadırgamıyorum zira,geldi geleli feryat ediyor bu biçare.Buralarda zaten gece gündüz diye bir kavram da yok ya,bu bitimsiz feryat beni kahrediyor.Gitmek mümkün olsaydı, dindirebilseydim feryadını...Ama ne mümkün.Bu evin dışına çıkamıyorum,bu dört duvarın arasında geçmişte yaşadığım her şeyi tekrar edip duruyorum.Bu kırsaldöngü çok meşgul ediyor beni.Buraya ilk geldiğim günü hatırlıyorum da; ne kadar da karanlık ve soğuktan ilk zamanlar.Eski dostlarımın yanına gitmek için ne kadar da çabalamıştım. Ben tam böyle çırpınıp dururken iki misafir çıkagelmişti.Pek meraklıydılar.Habire sorular sordular.Bu sorular bir yerden tanıdık geliyor,hepsini cevaplamak için didinip duruyordum.Neden sonra vazgeçtiler soru bombardımanından.Beni tebrik ederek ayrıldılar evimden.Onlar gittikten sonra evim daha da daraldı sanki.Adeta beni bir cendereye koymuşçasına sıkı da sıkı.Çaresizce beni kurtaracak bir el aradım,durdum.Ama nafile, o karanlıkta el uzatan olmadı. Bütün kemiklerimin çatırdadığı, anamdan emdiğim sütün burnumdan geldiği bir anda gözüm, çocukluğumdan beri okumayı alışkanlık haline getirdiğim Kur'anıma ilişti.Nasıl da ışıyordu etrafını.Saçtığı ışık giderek büyüdü, büyüdü, tüm evimi kapladı.Genişledi de aynı zamanda.Bana bu aydınlığı veren Kur'anıma bir kez daha sınımsız sarıldım.O gün bu gündür de hiç bırakmadım elimden.Zaman zaman çevre evlerden de okunduğunu duyuyor,rahatlıyorum. Yan taraftaki feryatlar tükenmiyor. Duymamaya çalışıyor, az önceki kokunun kaynağını bulmaya çalışıyorum.Bu kuvvetli kokuyu,çürümüş et ve rutubet kokusunu bile bastıran gül kokusunu arıyorum hala.Sonra deminden beri dikkat etmediğim,nasıl olduysa göremediğim biri ilişiyor gözüme.Bu, evimin yamacından geçerken ağzı kıpır kıpır eden,elleri dua edercesine açılmış gençten bir kadın.Kulak kabartıyorum sesine: Benim gençliğimde mezarlıktan her geçişimde okumayı alışkanlık haline getirdiğim Fatıha'nın ayetleri çarpıyor kulağıma.Buraya geldim geleli kapımı çalan olmadığı için duymadığım "sahiplenilmişlik" duygusunu yaşıyorum ta iliklerime kadar.Sonra kaplıyor evimi o gül kokusu,ferahlıyor, ferahlıyorum.Bana, daimi evimde bu gül kokusunu duyurmanı takip ediyorum,mutlu bir tebessümle.O ise devam ediyor yoluna sürekli okuyarak Fatıhasını. Sonunda ulaşıyor ziyaret edeceği eve.Kapıyı çalmıyor, sadece dilindeki ayetleri okuyor.O göremiyor ama ben çok rahat görebiliyorum kapısını çaldığı evdeki coşkuyu.Güller arasında,pırıl pırıl bir

genç nasıl da sevgiyle gözlüyor ziyaretçisini.Sonra uzatıyor ellerini,dokunmak ister gibi. Kadın ürperir gibi oluyor,çömeliyor evin yanına.Kendine uzanan gizli ellerden habersiz hiçkırıkla karışık bir şeyler okumaya başlıyor.Bunları da tanıyorum.En son bu eve getirilmeden önceki gün mahallede vefat eden teyzeye okumuştum.Yaşlıydı,gözü çoktandır toprağa bakmaktaydı.Çok severdim ama vadesi yetmişti.Yaşlılıkta ölüm ne büyük nimet.Elden ayağa düşmeden vermek son nefesini...Sonra birden sıyrılıyorum bu düşüncemden.Ölüm sadece yaşlıya değil,herkese nimet diyorum kendi kendime.Yeni bir dünyaya açılan kapı,o kapıdan süzülen ışık...Bitiş gibi görünen yeni başlangıç.Doğru atılabilmiş adımların götürdüğü sonsuz mutluluk...En önemlisi de rahmetin tecellisi...Dünyada yaptıklarına, tonlarca günaha mukabil zerre kadar imanın bile ödül aldığı, affetmenin gazaptan ağır geldiği rahmete eriş. İşte buradayım. Yaptıklarımınla değil, sadece rahmetle huzurdayım.Bir diriliş daha var,onu beklemekteyim.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Günün Minesi Soldu

Bir gün daha bitiyor,
Örtünüyor gün
Zifiri örtüsüne.
Örtüp şeffaf bir perde
Saklıyor her şeyini.

O gün doğmuştur belki
Bir kurtarıcı, lider,
Belki bir cani,
Belki de bir gangster? ! ! !

Kimi kapatmıştır gözünü
Hayat denen çirkefe;
Kimi almıştır bir haber
Silasından, pürneşe.....

Sürünürken biri çöplüklerde
Aranırken bir tek lokma;
Ötek şaşırır aptallaşır
Bolluğun yokluğunda.....

Anasız kalmış çocuk,
Çocuksuz kalmış ana.
Bebeğini kaybetmiş bir çocuk,
Ağlıyor bu kaybına.....

Eşiğinde ölümün
Son bir adım,
Kucaklaşmak ölümlerle,
Bir günün akşamında.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Harabeler İçinden

Verirken son nefesini
Süzülen yaşlar yıkadı yastığını.
Buğulu gözlerle bakarken,
İnledi çok hafiften.

Yaşları, iniltisi hep isyandı;
Bu isyansa seyredenleri yakan bir köz!
Lâkin ne gelirdi ki elden?
Karşıda yatan, sönen bir volkandı.....

Tek damla düşmedi
İzlerken ölümünü
Sanki herkese kutsuyordu
Bu ölüm gününü.....

1988

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Hasbihâl

Bu sabah bahçede
Bir ses duydum:
Gül ağlıyordu.
-Neden ağlarsın ey gül, dedim
Sarardı soldu.
Sadece bir tek söz duydum:
-Güzelim....
-Burda ağlanacak ne var,diyemeden
Cevap manalı ve mağrur:
-Beni böyle güzel yaradan
-Kimbilir ne güzeldir.
-O'na kavuşmak dilerim.

Gölgelendi gözlerim,
Çevirdim başka yana.
Bir de baktım ki,
Koca çınar inliyor.
-Ne inlersin ulu çınar?
-Beni böyle yaradan
-Yüceler yücesi Rabbimi dilerim,
Dedi eğdi dallarını....

Bu bahçe tekvücut zikrediyorken
Zor geldi bu uhrevilikte bir insan olmak.
Eşrefi mahlukat, insanım ben ya,
Tabii ki onlar ağlamalıydı
Oysa bende kuruluydu küçük kainat...
Bu gururla bakarken etrafıma
Bir insan gördüm.
Ağlıyordu.
-Neden ağlarsın, dedim.
Şikâyet etti, verilen herşeyi
Az buldu, beğenmedi
Derde, ezayaysa'Haksızlık' dedi
En şerfli mahlukat,
Bir ot, bir kütüğün izzetince
Şerefli olamadı.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Hasreti Duymak

Yine bir İstanbul baharında
Yalnızsın!
Dolaşırken sokaklarda
Bir tek aşına yüz,
Bir tek memleketli özlemin.

Tâ kalbinin derinliklerinde
Hissederken yalnızlığı
Çiler hasret bülbülü de:
'Ah,sıla! ' diye.

Yağarken hasret yağmurları
Tüketir seni gurbetin yalnızlığı.
Süzülür gözyaşların
'Ana, ana! ' diye

Avunurken çocuklarla
Unutur musun acep
Kendi çocukluğunu?
Gülerken kavgalarına
Ağlarsın
Tâ yürekten:
'Ah, mazi! ' diye.

Ve bir gün
Bir yalnız görürsen
Sarılırsın boynuna
'Derttaşım ' diye.
Anlatırsın yalnızlığını
'Sırdaşım ' diye.
Oysa bu garip şehir
Senin sırdaşın
Ve bu ruhsuz
Kaldırım taşları!

1989

LİSE YILLARINDA MEMLEKETİMDE HENÜZ İSTANBUL'UN MELANKOLİK AŞIĞIYKEN
YAZDIGIM VE SONRA KADERİM OLAN BİR ŞİİR

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Hazan

Ey yüzüme çarpan
Hazan rüzgârı,
Kaç bahar erittin
Dününde söyle!

Fırtınalar saklı
Gülüşlerinde
Gözyaşına gömdüğün
Yapraklar nerde?

Aradığın yaz mı
Yoksa bahar mı?
Ümitsiz sevdalara
Dalışın niye?

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Her Gidiş Bir Geliştir Aslında

Gitmelere gebedir hayat:
Gün doğar, gelir, gider
Can doğar, gelir, gider.
Gidilemeyen efsunkâr,
Gelişler hep kederli.
Bazen ümittir geliş,
Bazen ise tükeniş.
Her gidiş bitirmez güzel olanı
Kışın gidişi, doğurur bir baharı....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Hudut

Çizgiler, çizgiler
Çizgilerin ötesinde o yer.
Sınırların en ucunda
Arzın merkezinde.
Şevgiye muhabette
Ötelerin ötesinde,
Bir ney, bir mehter sesinde.....

1989

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Hüsam

Gecein karası, beyaza durmuş.
Soğuğa inat tüter evlerin bacası.
Sığınacak bir saçak altı,
Ne gezer parktaki bankında Hüsam...

Belli ki bu gece, sana çok uzun
Yarına çıkar mısın şüpheli lakin
Yine de dişlerinin ardından süzülür şarkı:
"Oynama şıkıdım" diyor be Hüsam...

Karın duracağı yok, sende de ev bark
Göklere sitemli bakışlar yarar mı dersin?
Şöyle artiz gibi bir kaş kaldırıp
Bakmanla bu soğuk, gider mi Hüsam?

Belli üşüyorsun, donuyor bıyıklarından
Solurken verdiğin sıcak nefesin.
Gözlerin hala bir ümit arıyor ama
Herkes karla kefenlenmiş adeta: Hüsam.

Bak dikildin bir saat, bank da ıslandı
Şimdi oturmaya yerin bile yok
Çaresiz sabahı sabah edicen
Sokaklar yolunu gözlüyor Hüsam.

Gece de yürüdü, aldı yolunu
Baksana akrep dokundu üçe
Biliyorum yoruldun gezmekten ama
Bir sıcak köşe yok ki be Hüsam.

Bir sokak lambası, güneşten katre
Isıtmasa da ışığı yeter eğleşsek mi ne?
Her gece sığındığın gecenin siyahı
Bu gece beyazla halvette Hüsam.

Ne oldu, neyin var, neden büyüdü gözlerin?
Uzaktan geleni sen de mi gördün?
Dert etme, sonuçta üç günlük dünya
Demek ki, o üç, bitiyor Hüsam.

Geçmişin dün gibi, ailen, mülkün
Sırça köşklere parklara düştün
Dost dediklerin nasıl da hırçın
Olmuştu kazadan sonra be Hüsam.

Giden maldı, tınlamadın
Yanan evdi, yakınmadın
Eş, ahbaba sırt vermiştin
Onlar da çıkarıcı çıktı mı Hüsam?

Nefesin daralıyor, tükendin belli
Son nefes zorluyor göğüs kafesini
Aldığın darbeler bir bir geçerken
Son nefes bile acıtmıyor ki Hüsam.

Yaşadın, var oldun, var ettin
Toz pembe günlerden siyaha düştün
Artık siyah bile ram olmuşken beyaza
Kıymetsiz değil mi bu hayat Hüsam?

Soğuktu gece, tatlı bir uyku ne de iyi geldi
Son nefesinmiş meğer soğuğa çare
Verip de dalarken beyaz ölüme
Seni selamlıyor gökler, hoş geldin Hüsam....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Islahat

Üç beş cahil bir oldular
Vatanı, milleti sattılar.
Mâlum söze bakarsan:
Bir deli kuyuya attı bir taşı,
Çıkartamadı bin akıllı.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Işık

Güneş'in işığı beni ölümden
Ayırır, aşırır, hayata katar.
Güneş'in işığı beni ölüme
Gecelik mezarım, yatağa atar.

Nuray şaşihüseyinoğlu

İhtar

Özlem bir berzah
Büyüyen kalpte
Gurursa bekçisi
Hiç eğilmeyen
Bir inat uğruna
Ne canlar var ki
Hasreti onulmaz
Kader belleyen
Gidene gelmek
Kalana gel demek
Olsa da zulüm
Eğilmeli başlar
Sevda önünde
Bilinmez ne zaman
Gelecek ölüm
Söylenemeyenler
Kalır içinde.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

İki Can

Özledim sizleri
Hem de çok.
Rüyamda varsınız
Hakikatte yok.

Ellerinizin kokusu
Hala burnumda.
Yalnızlık duygusu
Ateş ruhumda.

Sevginin hasını
Bulmuştum sizde.
Almadan vermeyi
Görmüştüm sizde.
Yuvayı, ocağı
Bilmiştim sizde.

Şimdi de hasreti
Yaşarım sizle.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

İkinci Sayfa

Ben hep senin ikinci sayfalarındaydım
Asla ana sayfan olamadım.
İşlerinin arasında çalan zamansız telefon
Arkadaş toplantısını bölen saçma kıskançlık
Ve izlediğin filme odaklamana engel cızırtı...
Sahi neydin ben hayatında?
Tek sevdiğin, ebediyen beraber olacağına söz verdiğin
İlk gördüğün an yüreğine nakşettiğin
Keder uğramasın diye gözlerinden öptüğün
Ben değil miydin?
Peki neydi değişen?
Neydi seni böylesine uzağa iten?
Neydi seni hep bir adım geride beklemeye mecbur eden?
Artık biliyorum
Yavaş yavaş ikinci sayfada sararacak resmim
Sadece bir alışkanlıkla çıkarken ağzından ismim
Titremeyecek yüreğin.
Olsun varsın be bir tanem
İster gazeten, ister filmin
Benden daha öncelikli olsa da
Sen en mutena yerindesin yüreğimin....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

İsmi Koyamadığım

Bir damla göz yaşı
On yıla bedel.
Akmayan damlalar,
Ömrü mahveder....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

İstek

Yıkanmak istiyorum
Ebedilik suyunda.
Canlanmak istiyorum
Hayatın pınarında.
Bir tek damla su olsam
Varlığın ummanında.
Hangi rüzgar götürür
Ölümsüzlük sırrına?
Razıyım pahalı da olsa
Zerrresince miktarına.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

İstemezük

Bir gün duymazsam ezan sesini,
Duymazsam bu memleketin Türk olduğunu
Ve selamlayamazsam kızıl beyaz gelinimi,
Yaşar mıyım bu adı benim, içi elin olanda?
Gönlümde bir arzuysa, dolup taşan,
Müslüman'ım, Türk'üm diyebilme utkusu
Neyleyim milletsiz toprağı, torak başına.

Nuray Kurban

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

İstifham

Tek mısralık şiir gibisin.
Bir sözle tâ derine nüfuz edersin.
Bazen de çok uçlu bir çıkmaz gibi
Düşündüklerini bir türlü ifade edemezsin.
Sen nesisin?
Aptal mı, çok mu zekîsin?

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

İtiraf

Göz pınarlarım unutmuş
Gözyaşlarının sıcaklığını.
Gayriihtiyari süzülünce gözlerimden
Birkaç damla yaş,
Yakıyor yanaklarımı.
Ve düşünüyorum:
Yanağımı yakıyorsa böyle
Birkaç damla yaş
Ya içime akıtığım
Sakladığım, kuruttum sandığım
Yaşlar kavurmuşsa kalbimi.
1991

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

İyi Geceler

hadi bana iyi geceler
çünkü yarın girdi bile gecenin kanına
alıp götürecek yine yeni bir güne.
ondan önce ulaşmalıyım
hayalden öte gerçeğime.
yoksa yine hasret, yine hüsrân
ve yine gecenin ayazında bir son buluş
tükenmeden bu günün titrek alevi
yarından çalmalıyım geceye bürünmüş saatleri..
O saatler ki, kimsesizlerin sığınağı
Mazlumların mabedi....
Ben de dalacağım o saatlere
Uykusuz rüyalarda bulacağım huzuru
Yarına setler çekip
Sabahın ilk ışıklarına dek seyreyleyip alemi
Vuran ilk gün ışığıyla
Bürüneceğim örtüme
Ağaran güne inat
Kararan matemimle.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

İyi ki Doğdun

Hayat seninle anlamlı
Şarkılar senle güzel.
Şiirler sana sevdalı,
Güneş senle aydınlık.
Geceler senle renkli.
Caddeler senle cıvıltılı
Beyoğlu senle ışıl ışıl.
Yüregim senle mutlu
Dünyamdaki tek varım
Beklediğim şafağım
Varlığın tek hazinem
İyi ki doğdun ve varsın....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

İyi ki Doğmuştun Baba

Bu gün 14 mart baba;
Senin doğduğun gün yani.
İçimde özlemin bir yanda
Sevgin bir yanda....
İkisi kol kola verip
Gelmiyor mu bir de üstüme,
Yüreğim sıkışıyor,
Omuzlarım düşüyor.
Ellerini arıyorum
Yuvarlandığım uçurumların
Kıyılarında.
Hani küçükken uzatırdın ya
Düştüğümde.
Nasıl da güçlüydü ellerin
Ve ne kadar büyük...
En çok neyi severdim o ellerde
Biliyor musun?
O ipince uzun parmaklarıyla
Saçlarımı taramanı....
Evet annem hep acıttı da
Sen çıkarıp cebinden ince dişli tarağını
Ne kadar da narin dokunurdun saçlarıma.
Herkeslerin karşısında titrediği bir arslan
Nasıl da yumuşardı kucağına oturduğumda.
Özledim seni baba
Sabahlara kadar söyleştığımız demleri,
Heybetini kiskandıracak şefkatini.
Ben seni çok özledim:
Rüyalarımda her gece görmek
Ya da günde en az beş defa yad etmek
Yetmiyor ki....
Bilirsin hiç sevmedim sigarayı,
Zaten dumanı da fena öksürtür
Ama senin sigara dumanını bile
Öyle özledim ki...
Bir defacık daha seninle aynı odada
Aynı havayı teneffüs etmek
Ard arda yaktığın sigaralarla duman altı olmaya bile
O kadar hasretim ki.
Yok işte, ne sigaran,
Ne ellerin,
Ne de gecenin bir yarısı
Annemle usulca yatağımın dibine sokulup
Okuyup üflediğin nefesin.
Kıyamazdın sen bana
Kıyamazdın bizlere
Her gecenin sabahına
Dualarınla çıkardım kendimce
Sıcacıkta ocağın ısıtırdı içimi.
Şimdi yine bir ateş yüreğimde:
Yıllar geçti sen gideli
Köz olmadı hiç içimde...

Nuray Şaşihüseyinoğlu

Kaçanı Kovalayan Kim?

Sandın ki hep kaçtıkça sana artacak özlemim.
Bilemedin ki,ben de bir ceylan kadar ürkektim...
Sen naz yapıp da gittin, bense seni terk ettim.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Kahrediyorum

Yerli yersiz konuşana
Sağa sola sataşana
Kendini alim sanana
Vallahi kahrediyorum.

Kalpleri kırıp dökene
Gelip gidene sövene
Ayıp görüp de gülene
Vallahi kahrediyorum.

Nefsini üste koyana
Herkes her dem kızana
Bir kusurdan can alana
Vallahi kahrediyorum.

Burnu büyüyüp gidene
Alemi mülkü bilene
Bir tek kendini sevene
Vallahi kahrediyorum.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Kalbin Gözyaşları

Kalbimde bir sızı,
Gözlerim nemli
Nerdesin sen
Ey rüyalar katili?

Gündüzün geceyle
Kavuştuğu anlarda
Güne merhaba derken
Hayalin gözlerimde.
Akşamın gurub ettiği
Demlerde,
Yokluğun buruk kalbimde.

Senin için çarpan bu kalp
Her gün mahzun;
Gözlerinle aydınlanan ruhum
Yokluğunda mecnun.

İmkansız bir derde düştüm,
Varlığın haram bana.
Seni sessizce sevmek
Belki de lütuf bana.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Kandilin Getirdiği

Ya Rab kandiller verdin
Affa vesile kıldın
Ŗu günahkar kullara
Ümit kapısın atın.

Gnahımız çok elbet
Senden dileriz medet
Mağfiretin olmasa
Yanarız ebet müddet.

Ellerimiz semada
Dillerimiz duada
HaŖret rahmetin ile
Bizi öbür dünyada...

Nuray ŖaŖihseyinođlu

Kar Misali

Bir mayısta doğdu,
Açılan gül misali.
Bir temmuzda evlendi
Çiçek tozu misali.
Bir ağustosta gamlandı,
Yaşları umman misali.
Bir eylülde kaydı ayağı,
Düşen yaprak misali.
Ve bir şubatta örttü toprak üstünü
Kar misali.
1988

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Kar Nağmeleri

Raks bu:
Döne döne,
Musıkî, ahenk ile.

Zikir bu:
Kendinden geçmiş
Semâzen edasıyle.

İkaz bu:
Eriyip, tükenip
Toprağa karışması ile.

Şan'at bu,
İnce zevk,
Eşsizlikle.

Bir şal bu,
Sarıp örtüp
Kaplaması ile.

Bir şarkı,
Eşsiz nağme,
Ezgisiyle.

İlahi bu
Kavuşma arzusu,
Fenâfillah aşkı ile.

Kar bu,
Beyazı, soğuğu
Tevhid delîleriyle.....

21.07.1995

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Kar Seninle Yağmalı

Kara örtüsüne büründü gece
Rüzgarda matem yüklü.
Ay bin bir perdenin ardına
Saklamakta yüzünü.
Sesler geliyor belli belirsiz
Derinlerden, hıçkırık...
Uzaklara dalıyor gözler
Zifiri bulutlara inat
Aradan sızan bir tek
Işık parçasına kilitlenmiş bakışlar.
Uzaklarda batan günün hayali
Ve hayallerde kalan şehir....
Canlanıyor gözlerde
Günün denize indiği,
Işıkların ay ışığından daha çılgın
Sabahların geceyle kucaklaştığı deme kadar
Yanan şehrin hasreti tütüyor,
Bir ah, bin of
Ve hasret diz boyu
Ve yarım kalmış bir türkü
Söylenememiş sözler
Hiç yazılamamış şiir
Terk edilen ama unutulamayan şehir.
Ne sevdalar, ne kederlere gebe
Nice yaralı yüreğin mezarı
Ve daima ümidimin pınarı şehir
Gecemin mateminde
Hasret türküleri dilimde
Zifirinin en koyusunda
Kara bahta sitemli gözler
İnadına kışın deli rüzgarına
Saçlar degen kar habercisi
Yağmurlara kucak açmada
Zira "Balkanlardan gelen
Malum yağmurlar" nasıl olsa önce
İslatmıştır İstanbul sevgilimi.....
Ondan bir damla olsun
İslatsın ellerimi....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Karalama

Elime ne zaman bir kalem alsam,
İffeti yerinde- boş-kâğıt bulsam,
Yazdırır bir mısra bana hislerim.
Heyhât! Yazar yazar çizerim.....

Katledemediğim bir tek mısra yok.
Bu, zavallı şiirimin kaderi.
Bu tecelli göstermekte bir hakikat:
Dünyaya gelip de çizilmeyen yok!

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Kısırdöngü

Ses-siz
Siz-ses
Hayat-ölüm
Ölüm-hayat
Ömür-oyun
Oyun-ömür
Bitiş-başlangıç
Başlangıç- bitiş
Şiir-muamma
Muamma-şiiir.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Kısrak

O bir kısraktı adı rüzgarla anılan
Siyah yeleleri savururdu rüzgarı her dalgalanışında
Adam bu asi kısrığın hayranıydı kendince
Dokunmalıydı yelesine, teri karışmalıydı terine
Tekvücut olup onla çıkmalıydı en yücelere.
Asiydi rüzgarın kızı, hırçındı dağlar kadar
Ne ondan nazlı vardı, ne güzel onun kadar.
Bastığı dağa taş bulaşırken esrarı
Her geçen gün büyüyen efsaneydi vakarı.
Karaydı kısrak en koyusundan
Dokunan her bahtsız öz rengine boyayan
Dipsiz uçurumlara davetiyeydi
Çağırın bakışları.
Ardına düşenler sözlenirken meçhulle
Dönülmez bir seferin sonundaki saltanatken dilenen
Ne uçurum ne boran çeviremezdi yolundan.
Kısrak asi, kısrak delişmen
Gönlüne girmeyene kılını elletmeyen
Sevdası zifiriydi, kısrığın renginden
Günden güne eriten, büyüyen, mecnun eden.
Özgürdü kısrak, bağlıydı adam ona yelelerinden
Savurdukça başını kırılıp örselenen
Acıydı sevdası, değerdi yaşamaya
Kısrak kaçıkça koşmalıydı ardından.
Bir gün sokuldu kısrak adamın ta dibine
Değdi teni, yelesi o anda ellerine
Yüzerken pespembe mutluluk denizinde
Kesildi ayakları, yığılıverdi yere
Kalbindeki sevdası erer iken visale
Tene hapsolan sevda buluştu rüyasıyla
Dar geldi ten kafesi bu efsanevi ana
Tutunup rüzgarlara karıştı enginlere
Şimdi her rüzgar bir ah taşır
Bir de buruk bir nağme
Kısrığın yelesinden gecelere süzülen
Simsiyah bir sevdadan.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Koza

Çekti bir nesil, bir büyük çile
Çile dört harfli, küçük kelime....
Ama ne kelime! ...
Dili yakan, kül eden, yüreği irkilten!
Çekmeyi bileni müptelâ eden!

Dört harften oluşan basit kelime.....

Bir neslin çilesi
On asra bedel.
Bir nesil çekti çileyi
On kuşak abad oldu.
Çilenin talibi o kâmil insan
Diledi çileyi yine Allahtan;
Çekti çileyi, sevdi çileyi
Çekmesin sonraki evladı diye
Şımsıkı sardı, tuttu çileyi.

Gönül dergahında çile hatmoldu
Gergefe işlendi, çile nakşoldu
Ve ördü kozasını çile tutkunu
Teredütsüz girdi, çilekeş oldu....

NURAY KURBAN
17 temmuz 1991

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Körpe Ölüm

Gazetede bir resim
Daha düne kadar tene bürünmüş bir isim.
Doğum günleri kutlamış
Umutla bakmış geleceğe.
Bir gülüş yüzünde, yayılmış çepeçevre
Işıyan bir gelecek, yaşanmamış hayaller.
Azrail tutuvermiş rüzgarlara meydan okuyan
Karadeniz'in hırçın dalgalarıyla süslenmiş saçlarından.
Ölümsüzlüğün kollarında bestelenmiş
Yarım kalmış bir şarkı
Feryatlarda kaybolmuş gürül gürül sesinde.
Kırılmış körpe fidan,
Hiç tanımasam da yüreğimi yakan
Bir gidişin acısı...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Kurtuluğu Özlemek

Boşlukta gençlik, haykırır, MEDET! ! ! !
Yurduma kol salmış; kin, öfke, ihanet!
Zararsız olsa da başlarda niyet,
Neticede yok pek bunda inayet! ! !

Sallanıyor yerimiz, sallantıdayız,
Kimbilir ne büyük imtihandayız?
Eller yağ derdinde, bizler candayız
Kurtar bizi Yâ Rab, bu felaketten!

Biri çeker cenûba, biri şimâle
Sığmaz bu kadar hizip akla hâyâle...
Acımazsanız kendinize, acıyın istikbâle
İzin verin koşalım: En güzel geleceğe!

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Lâf Ola

Bitiyor gölgelerin raksı ufukta
Gün sessiz, usulca solmakta.
Senin de artık yavaş yavaş
Tükeniyor içindeki serbestlik arzusu.
Sen de yavaş yavaş anlayacaksın
Ruhunda akşam olduğunu.
Lakin çökünce karanlık
Gözlerinde yaş, arayacaksın
Tutunacak bir el, veya bir dal.
Arayacak ve başın dönüp gözlerin kararınca
Anlayacaksın, boşlukta olduğunu.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Lambadaki KAf Dağı

Kör karanlık gecede
Ses verir sesime
Boş kaldırımlar.
Titrek bir lambanın
Kör gizeminde
Canlanır gölgeler
Türlü teraneyle.
Gün dokunmadan
Kuytuluklara
Issızlık öper köşe bucağı.
Vefasız gece
Hepten teslim olurken güne
Yarenim karanlık da
Takılıp gider peşine.
Sesler yükselir bir bir
Evlerden sokaklardan.
Kuytulardaki gölgeler
Saklanır lambalara hapsolmuş
Mahkum Kaf dağlarına.
Issızlığın cümbüşü
Dalar şamata devranına.
Gün uzar,
Ses yükselir
Karanlık çökene dek.
Sessiz çığlık dillenir
Sahte yüzler

Gülüşler

Sarsa da dört bir yanı

şairin dermanıdır

Kaf dağlarına gebe

Görüp de söylemeyen

Dinlemeye yeminli

şu sokak lambaları.....

Nuray şaşihüseyinoğlu

Mahpus

Yaşarken çektim
Ölümün yalnızlığını.
En şa'salı saraylarda
Hissettim mezarın soğukluğunu.
Yalnızlıktan bir kafes yaptım
İnsanlardan döktüm çubuğunu.
Çubuklara vurdum hep kendimi
Kurtulmak için
Kırıldı kanadım,
Yıkıldı umudum
Olmadı, olamadı.
Hapsetmiştim kendimi
Bir kalabalığa
Yalnızlığın kucağında
Hep tek başıma kaldım.

01.01.1992

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Martı Kanadında Kasırga

Ruhumda bitmez zalim fırtına
Gönül sığınacak bir liman arar
Ne zaman düşsem bir martının ardına
Hep fırtınalar, hep kasırgalar.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Medet

Gözler kapalı mı, yüreklerde yok mu merhamet?
Allahım mü'min kullarına basireti ihsan et.
Kimi derdine düşmüş sayacağı paranın
Kimiyse sabahtan hayalinde, içeceği biranın.
Vahşet diz boyu heyhat,ağlamakta cemiyet
Sen ey mülkün sahibi,bize sen merhamet et.!
13.08.2006

NURAY KURBAN

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Muhsin Yazıcıoğlu'na(akrostiş)

Milletine sevdan tek servetindi,
Uğrunda tükettin ömrünü gardaş! .
Hayatın tertemiz bir sayfa iken
Şessiz bekleyişlerde donduk be gardaş.
İmanından gelen vakardı eğdirmeyen başını
Ne olur ses ver de gülelim gardaş.
Yüzünde yılların çile izleri,
Alnında secdenin gülen gözleri
Zalim felekten almadan kamı
İssız dağ başında işin ne gardaş?
Ciğerimiz yanıyor, kalbimiz titrek
İrak diyarlardan dön gel be gardaş!
Onulmaz yaralar açma yüreğe
Gözünde sevdası tüllenen gardaş
Lütf-u ilahidir ecel biliyoruz çok şükür
Umut kapısında tükendik gardaş....

Nuray Şaşihüseyinoğlu

Muzdarip

Memleket karışık,yarın sahipsiz
Geceler karanlık,gündüzler renksiz.
Nidâlar küfürde,kalpler imansız
Yıldız öksüz kalmış, hilâl mekânsız...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Nasıl?

Sana, seni nasıl anlatmalı,
Hangi sözcüklerle başlayıp
Sana getirecek hangi yüklemeleri kullanmalı?
Varlığınla özgürlüğe kanat açmışken
Yokluğuna nasıl katlanmalı?
Her ân yanında olmak isterken
Bir tek âna bile nasıl yakarmalı?
Olmalısın hep yanımda...
Dilimde türkü olan adın,
Değmeli, her yad ettiğimde kulağına.
Rüzgârlardan medet ummak değil istediğim,
Kokun, saçlarından akıp dolmalı ruhuma.
Gözlerim donuk resmine kilitli,
Özlem deryasını kutup denizlerine çevirmek yerine,
Gözlerine değdiğinde eritmeli içindeki aysbergleri.
Hatta gözden göze sıçrayıp tutuşan alev
Coşturup ruhumuzdaki volkanı
Kıskandırmalı Vezüv'ü, Pompei'yi.
Senin olduğun ufuklara dalıp gitmek yerine
Kaybolmalıyım gözlerinde.
Unutmalıyız zamanı.
Bir tek biz kalmalıyız o gözlerin çemberinde.
Ne başka hayal, ne başka renk girmemeli
Daldığımızda birbirimize.
Çekmeli gözlerimiz birbirimize varlıklarımızı
Tüm zerreleriyle.
Değmeli ellerin ellerime,
Bir zincir gibi bağlamalı beni kendine.
Elimde Dünya'yı tutmuşçasına,
Elime cennet konmuşçasına
Bırakmamacasına tutmalıyım ellerini.
Elerinden akmalı sevgin,
Gözlerinde ışımalı sevincin
Bir olmalıyız senline.
Bütünleştikçe çoğalmalı,
Çoğaldıkça erimeliyiz sevgimizde.
Sana, seni nasıl anlatmalı, biz olmaya hasretken?
Seni bizden koparamazken
Sana, seni anlatamam ki...
Her sen deyişimde biz çıkıyorsak,
Her sana dediğimde
Bize bir ışık demeti olarak akıyorsak
Ve koparamıyorsam beni senden,
Yok olmuştuk bir sevdada
İçinde olduğumuz deryayı ne kadar anlatabiliriz ki?
Her damlada biz varken,
Her damlada yeniden var olurken,
Seninle doluluğumu sıyırıp birkaç söze hapsedemem ki.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Ne Gerek

Kalem kalbin aynası
Göze kalmaz ki hâcet.
Eğer yürek pâk ise
Söze kalmaz ki hâcet....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Nerdesin? (BABA YADİGÂRI)

Nerdesin? ! Nerdesin, kaval sesleri?
Menekşe kokulu çimenli bağlar...
Nerdesin? ! Nerdesin söğüt gölgesi;
Nerde su içtiğim serin pınarlar...
Nerde avlandığım kayalı dağlar...
Yaprak kopardığım koca dişbudak,
Yapmacık minarem, o servi, kavak;
Yorulup yattığım serin gölgelik,
Eski hayâlgâhım koca meşelik.....

1956

MURAT DEMİRAY ŞAŞİHÜSEYİNOĞLU

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Neyin Var?

Bu gün ömrünün son günü
Ya da kotu kıyamet
Deseler elinde neyin var zalim?
Yıllarca harcadın ömür suyunu
Kurudu pınarın buldun sonunu
Testinde zerre yok,nedendir zalim?
İşlerken her türlü pisi, günahı
Birden mi fark ettin öbür tarafı?
Topla gidiyoruz tası tarağı
Derse Azrail neyin var zalim?

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Nil

İçim Vezüv olsa
Taş kesse de Pompei
Kurumadıkça Nil
Hep buzullar olacak
Okyanus sularında.
Nil ki, sonsuz hayattır
Türküler söyler Ganjla
Onu maziye gömmek
Yok olmaktır aslında.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Nostalji

Kan Ağlıyor Kalbimde Bir Kõşe,
Plevne,Afrika, Urumeli'ye.
'Cihan Bizim Tahtımız 'Diye
Gezdiğimiz O Yerlerde
Şimdi Sızlar Kemiği Şehitlerimizin...

Bülbülü Ağlar Urumeli'nin
'Ah Vatan! ' Diye
Güller Rengini Atmış
Gül Kokan o Beldelerde
'Korkarım! ' Diye
Hilal Boynun Bükmüş
'Tutsağım' Diye.
Ecdâdım Bir Zaman Güldüğü Yerde
Ağlar Muttasıl
'Ararım! ' Diye.....

22 Mayıs 1990- Nuray Kurban

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

O Benim İŖte

Toprak nasıl hasretse suya
Ve gece nasıl tutkunsa güne
Özlem nasıl büyürse yürekte
O benim işte.....

Hasretin yakan kor alevi,
Karanlıksa ümidin katili,
Ulaşılmayanın peşindeki
O benim işte....

Güle sevdaysa çığlık
Bir vuslat, tek defalık
Ve hayalle karışık
O benim işte....

Kanamaya namzet yürek
Gerçekleşemeyecek dilek
Bir damla yaş, biraz emek
O benim işte.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Okyanus Engel Değil

Ruhuma tek ilaç,o sözlerini
Öyle bir tutkuyla özledim ki,
Yokluğundaki iniltilerimi
Dinledi inan hep gökler ehli...

Varlığın çareyken küskünlüğüme
Alışamadım hala bu gidişine.
Turnalar senden haber getirse bile
Hasretim yürekten, gülen yüzüne.

İçimde karşılariken kasırgaları
Ararım hep o dingin limanını.
Attığın demir ki hâla kalbimde
İnan sökemedim ordan adını.....

Araya girse de yollar, denizler
Yüreğimin çarpışındadır sesin.
Yıllar geçse, ömür bitse de
Son beste olacak bende nefesin

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Olmak

Kasımlarda açmak için
Krizantem olmak lazım
Yoksa hazan savururur
Yaprağını en şakrak çağında..
Ya da bir kardelen olup
Delivermeli toprağı
Değse de tene karlar
Vefasız da olsa güneş
Asi, dimdik ve mağrur
Söylemeli kendi şarkını...
Hassas, narin ve eşsiz
Yediveren bir gül olup
Hazana, kışa kafa tutup
Direnmek de var aslında.
Hayatın çilesine inat
Hep rengini koruyan
Ve her geçen gün büyüyen
Bir sedir ağacı olmak
Zamanı süzüp geçirmek
Sıralı dallarında....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Otuz Bir Mart

Bu gün bir yıl dönümüydü.
Yüreğe çöreklenmiş hasret
Bir kat daha abandı ruhuma
Beklemenin bir adı da çaresizlik
Olarak kazındı yazıma.
Rüyalar bile bu dönüme kilitli:
Zifiri gökler
Bir tek yetim çığılığı
Ve ancak rüyada öpülen eller....
Her yıl aynı günde görülen aynı rüya
Tek fark her defasında
Arınmalarından mıdır
Giderek yaklaşmaktan mıdır bilinmez
Mekanda artan debdebe ve ziya!
Hele bu sefer var ya
Ayrılmak çok güç oldu.
Hasret tükeneceğine
Ruhuma büsbütün doldu.
Sarılmaktı tek emelim
Sade rüyada da olsa,
Havada kaldı kolum
Havada kalsa neyse, kırıldı hatta.
Sarılmayan iki can
Bekleyiş ve kırılma.! ! !
Çok mahzundum ayrılırken
Yad eller oldu teselli
Rüyamdaki üçünü kucak, ki hala
Ölüm denen sudan içmeyen biri...
Sığındım o kollara
Durgun liman misali.
Uyanınca mahzunluk,
Terk etmedi kalbimi
Anam, babam canımdı
On yıl olmuş gideli.
İyi bir evlat idim
Yüreklerinde eşsizdim
Neden sarmamıştı peki o kollar beni?
Neden avutmamıştı yetim, öksüz bedenimi?
Neden bayramlaşırken uzaklardı bu denli?
Sorguladım kendimi, sorguladım her şeyi.
On yıldır tüten hasrete
Neden bir tek sarılmanın çok görüldüğünü....
Büküldü boynum hepten
Acıma bir merhem ararken
"Geride kalan sağ olsun"
Sesi ürpertti yalnızlığımın kıyısını
Evet sarılan tekti
Çünkü o yaşayandı
O hayatın sembolü
Annemle babamsa ölümün remziydi
Bana sarılan hayattı,
İten ise ölümüm

Kıyamamışlarıd yine
Sarılıp krendi saflarına çekmek yerine
Vakarla dikilerek bana yarınlarımın
Işığını sunmuşlardı
Bu ışık daha ne kadar aydınlatır bilmiyorum dünyamı
Ama doğduğum günden son demlerine
Motif motif işledikleri ruhum
Ölene dek ı aldığı o ışığı saçmayı sürdürecektir
Ta ki, ölüm beni buyur edip
Ebedi vuslat gerçekleşene dek.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Ölüm

Bekle ya da bekleme
Ölüm bir gün kapında
Ne zaman gelirse gelsin
Beklenmedik zamanda.

Kimine göre bitiş
Kimineyse başlangıç.
Kimine aslan pençesi
Kimineyse kırlangıç.

Düğün bayram diyen çok
Vuslat deyip eren de
Ne varsa burada deyip
Kabre öyle giren de.

Perde arkasındaki esrar
Söyle ölüm sen nesen?
Son nefesle kim bilir
Ne sırlara gebesin.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Ömür

Ömür nedir deseler,
Kıyaslarım aklımca
Ve derim hayalimce:
Namazsız ezan
Ezansız namaz arası,
Bitmeyecek sanılan,
Körlerin kavgası.....

1990

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine - 3

Herkesin yüreği yumruğu kadardır ama çoğu zaman bir yüreğin yaptığını bin yumruk başaramaz.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine -11

Hayat genelde beklediğimiz gibi değil, ezelden planlandığı gibi davranır.Nadiren de olsa ondan çaldığımız güzelliklere sıkı sıkı sarılmalıyız. Zira onlardan da olabiliriz.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine -12

En deli rüzgâr bile sığınacak bir yer arar.Sıcak bir yuva,üşüyen bir ruh için daima dalgalı bir denizin kıyısından daha cazip olmuştur.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine -14

Kimine göre ateş, olmazsa olmazlardandır. Ama bir de ateşi, evi yanana sormak lazım....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine -17

İnsan olan başı tatlı olan herşeye meyletmemeli,
En incesinde eleyenden seçmeli eleğini
Şerler hayırlara gebe, hayırlarsa taşır nice şerleri...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine -19

Kader, ilahi kudretin bize sunduğu bir güldür.Dikeni de vardır, atlas libas giymiş çiçeği de...Onun neresinden tutacağımız tamamen bize kalmıştır.Neresinden tutarsak gülün o yüzüyle muhatap oluruz.

Nuray şaşihüseyinoğlu

Öylesine -20

Eğer ulaşılmış bir bilgi var ise imkansız diye bir şey yoktur.
Ama eğer bilgi yok ise bazıları için zaman çoktan geçmiştir
İşte o an on u n çaresizliği ve imkansızı başlar.
Sonra gelenin imkan ve çaresi onun için artık geç kalınmış bir sonuçtur.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine- 23

Sevmeyi bilmeyen birine kalbini vermek, inciyi işlenmek üzere nalbanda teslim etmekten farksızdır. Her ikisi de sonuçta; örselenir, kırılır ve tükenir.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine 26

Kapına bir yürek koydum
İster al kat yüreğine
İstersen at hiçliklere.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine 29

Nerde açarsan aç, meyveli bir ağaçsan çöldeki yalnız ağaçtan farkın yok bu dünyada.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine -4

Aşkđ bir ömür yaşamaksa gâyen, bir yâr bul.
Ebedî olmaksâ dërdin,Hakk'ı bul....

Nuray Şaşıhüseynoğlu

Öylesine -8

Yalnızlık çoğu zaman etrafıyla değil, kendi iç dünyasıyla ilgilidir insanın.Kendisine duyduğu yabancılık ölene kadar terk etmez onu...Taa ki, kendisine ait pandorayı açmayı göze alana kadar.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine -9

Kişinin derdi kendi ilaysa ne yakılar deva olur ne de tabipler. Ne zaman ki, kişi derman bendedir deyip silkinirse halinden, ilaçsız, dermansız düzelir derindeki çıbanlar.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine-1

Aslında her rüzgarda biraz dün biraz yarın vardır. Bu günün gemisine binenler onu kullanmayı bir öğrenebilseler, iki rüzgar da kimbilir ne ufuklara yelken açtırır....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine-10

Dostunu öğrenmek isitiyorsan düşmanının sevmediklerine bakacaksın.Onlar ki, seni kollayanı asla sevmezler.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine-13

Derya nedir görmeyen balık, gölü umman sanırmış

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine-15

Umudun en güzel ve cazibeli yanı, hep en kötü zamanda yanımıza yanaşmasıdır.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine-16

Hüzün yalnızlıkta açan bir çiçektir ve bazen o çiçek, gülen gözlerdeki ışıkla daha da serpilir de bir tek sahibi anlar.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine-18

Zulmün başı tatlı, ortası endişeli, sonu acıdır.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine-2

Evladın yarası anada sizler.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine-21

Ümidimi yitirdiğim ân,bitecek lâmbada gaz,mumda alev ve yürekte çırpınış.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine-22

Beklemekten daha iyi bir çare olmadığı için bekleyeceğim....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine-24

Hiçbir rüzgar, dümenciye kovalamaz.Dümenci aradığı rüzgarın peşinden koşmadıkça gemisini yürütemez.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine-25

Bu dünyaya gelmek kolay, gitmek zor....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine-27

Hayatı hayalden ayıran sadece bir tek harf değildir.Gerçekler hayatı, hayalden acı kılar.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine-5

Sürekli dikiz aynasına bakanlarla hiç bakmayanlar aynı derecede kaza riskine sahiptir. Geride kalana önünüzdeki yolun selameti için bakmayı ihmal etmemek yeterli olacaktır...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine-6

Evinde fare olan, kedisini komşuya yollamaz...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Öylesine-7

Üşüyen bir vücut bir şekilde ısınır da yürek üşüdü mü çok canı yanar insanın.Ve insanın hayatında vücudu bir tek defa buz keser ki aslında ölümdür o gelen.Ama yürek öyle buzullara dalar çıkar ki....Defalarca buz keser de sonunda bir gülüş,bir öpüş,bir dokunuş ya da bir bakış ısıtverir her hücresini.Çünkü yürek vücuttan daha vefalıdır aslında.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Özet

Öylesine bir aşk bu
Biraz dram biraz ironi
Ama yakınken olmuyor
İlle de platoni...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Özlemek

Maddenin kıymeti
Yokluğunda hissettirir kendini.
Gündüzsüz gece,
Vuslatsız hasret
Beyazsız kara
Neye yarar ki?

Yokluğunu hissetmeli
Özlemeli
Kulaklarında çınlamalı sesi
Beklemeli her telefonda
Duyabilmek için sesini.
Gecenin güne
Hasretin vuslata
Karanın beyaza
Değdiği andaki cümbüşü
Özleyişin sonunda yaşayabilmeli.
Dibindeyken
Yanıbaşındayken özlemeyi bilmeli.
Özlemin aslında
Tek yürek olmanın
Ritmiyle
Aynı nabızda atmak olduğunu,
Sesini duyduğunda
Çocuklar gibi sevinip
Şen kahkahaların
Görünmez uçan balonlarının
İpine asılarak
Göklere uçmak olduğunu
Yaşayabilmeli.

Özlemeli insan
Az önce birbirine değen göz
Bir sonraki bakışı özlemeli.
Her bakışta yeniden
Aşık olabilmeli.
Özlemenin tutsak etmek değil
Özgür bırakıp da
Gitmelere gebe
Dönüşüyle bayram sevinci yaşatacak
Kadar geniş bir coğrafyaya dağıldını
Bilebilmeli insan.

Özlemeyi öğrenmek
Özleyebilmek için
Her anı son dakikasımıymış gibi
Doyasıya severek
Ve her giden ana elveda derken
Yenisine kucak açabilmek için özlemeyi bilmeli.
Hasretin acıyı üstlenip
Kendini vuslat için feda edişine hürmeten
Özlemeyi bilmeli insan

Özlemeli ve özlemin bittiği yerde
Sevdaya veda vaktinin geldiğinin
Ayrımına varmalı.
Şevda gidince yürekten
Önce özlemin terk ettiğini
Bilmeli.
Özlemi kalkan edip sevdaya
Sevgiyi beslemeli.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Özlenen Yağmur

Günlerdir yağmur yağıyor
Çocukluğumdaki gibi
Şulu seipken ve toprak kokulu....
Unutmuşum yıllardır ıslanmayı yağmurda;
Kararan bulutları,
Alçaktan uçarak yağmuru muştulayan kırlangıçları.
Günlerdir yağmur yağıyor ve ben
Ya balkonumdan ya pencereden
Göz göze gelmeğe çalışıyorum yağmur damlalarıyla
Eski bir dost veya an gibi.....
Çekiyorun içime serinliğini,
Açıp penceremi dokunuyorum geçmiş sağanaklarıma
Çocukluğum el sallarken bulutların arasından
Nisanlarda saçlarımız uzasın diye
Biriktirdiğimiz yağmurların ayrı kokusunu duyuyorum saçlarımda.
Sonra şimşekler çakıyor,
Aydınlatıyor yine dünden bir anı:
Bir sevda ateşiyile saatlerce yağmur altında
Dolaştığımız kırlar geliyor,
Islanıyorum yağmurlarda
Dönüyorum genç kızlığıma.
Yağmur sonrasında ağaca inen suyun
Güneş ışığındaki raksını izleyişim
Ağaçların altına girip de dalları birbirimizin
Üzerine boca edişimiz
Bir bir tebessümler konduruyor dudağıma.
Sonra toprak damlı evleriyle şehrim geliyor,
Yağmurdan sonra akan toprak damlı o canım evler.
Toprak kokan şehirde
Toprağı bol olasıca evler.....
Dünümde var olup da bu güne iz bırakan;
O evler, yağmurlar, ıslak bahçeler.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Perimsi

Bahtımı rengine saçının
Çevirmek mi maksudın?
Sen ey peri suretli
Yüreği taştan kadın.
Gündüz baharım alıp
Beni güze bağladın.
Acımayıp halime
Hep közünle dağladın
Günümü gece ettin
Karanlıkta parladın.
Söyle ey dipsiz kuyu
Öldürmek mi muradın?
Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Pişman

Geceler üstüne çekip örtüyü
Simsiyah gözlerle bakıverdiler.
Yağmurlar bakarak ıslak gözlerle
Bahtıma bin ağıt deyiverdiler.
Dünlerden akıp da gelen anılar
Bu güne kederi seriverdiler.
Ümitler sevdıyla kanlı bıçaklı
Karşılıklı kalemi kırıverdiler.
Gönlüme doğan tüm umutlarım
Yarını arayıp duruverdiler.
Sevda türkülerim şakraktı ama
Sillelerden sonra susuverdiler.....

Nuray Şaşihüseyinoğlu

Sana Geldim

Kendimden sana geldim
Tükendim, dize geldim.
Yüce dağlarda gezip
Düzlüğe iniverdim.

Kartaldım semalarda
Aslandım vahalarda
Ürkek ceylana döndüm
Yakalandım son avda.

Sığmazdım ummanlara
Asıydım dalgalara
Bir katre olup sığdım
Bir damla göz yaşına.

Biliyorum, suçluyum
Değişemiyor huyum
Tek tesellim tövbemken
Affından umutluyum...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Sana Ne Oldu?

Dünya sana ne eylemiş
Yakmış, yıkmış, kül eylemiş.
Ne siyah zülfünden bir eser,
Ne gözünde parlayan ışıktan bir ziya kalmış.
Hayat sana acımamış, hep zulmetmiş, tokatlamış,
Gül yüzün her tokatla lime lime olmuş, kanamış
Acı otağ kurmuş göz pınarlarında
Yüreğin bir kuş kadar titrek inerken
Nefesin en içli ağıtlara heves eylemiş.

Anan sakınırdı seni gözünden
Baban bağlıydı sana tâ can evinden
Değil gözyaşların âhın bile kulağa değmeden
Koşardı onlar yanına hemen
Elin ateşiyle ocak tütürdün
Öz yurdun belledin bir yuva kurdun
Önceleri şen, mutluydun ama
Gözünde maziye bir özlem kalmış.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Sen

bir kırk ikindi yağmuruydun
ansızın çıkıp gelen
bir anda serabı
vahaya çeviren
neydin sen
ya da kimindi ellerin
neydi seni böyle
vazgeçilmezlerden eden
suydun sen
en candan
tohumdu taşıdığın
gözbebeklerinde
ebedi bir sevdayı
doğurmaya yeltenen
bir yavru ceylan ürkekliğinde
titreyen sestin sen
kırk ikindiyle geldin
kasırga olup estin
hazanımda dal koymadın
savrulmadık
ve küstürdün yaprağıma
ey beni kendi benliğimle
göz göze getiren
söyle
kimsin sen?

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Seninle

senle tüketmek bir geceyi
ve de karşılamak sabahı
hiç hesapsız salıvermek gülüşleri
inan her şeye değer

soluklamak senle bir seher rüzgarını
ve kovalamak gökyüzünde bulutları
uzanıvermek sere serpe baharın kollarına
inan her şeye değer.

bazen bir kavganın en ateşli yerinde
öpüvermek yanağından
ve bazen dikilmek birlikte karşısına hayatın
eğer sen varsan değer.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Sevda

Sevda şiirlerim yok artık!
Her sevdada bir sille,
Her yârda bir riya.
Yeter artık! İstemiyorum!

Sevda uğruna öldümdü amma,
Şimdi sevdaya inanmıyorum.
Kahpeymiş sevda,
Bilmezdim.
Süründükçe insan artığı kaldırımlarda,
Patlattı kahkahayı fütursuzca.

.....
Sevmiyorum artık sevdayı:
Çünkü hep aldattı,
İnsafsızca tüketti beni.....

1992

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Sevdamın Dört Mevsimi

Ben seni ömrümün dört mevsiminde sevdim:
Ne zaman ki mevsimler tükenir takvimlerden
İşte o zaman küllenir sana olan sevda ateşim.
Ümitlerimin yeşerdiği baharımsın sen;
Mart kararsızlığındaki gelgitlerim,
Nisan güneşi sıcaklığında öfkelerim
Mayıs gülleri kızılığında tutkumsun sen.....
Mevsim yaza dönüşüp kavururken Güneş Dünya'yı
Haziranımsın:
İliklerime kadar işleyen ateşinle.
Bir temmuz akşamının sıcaklığıyla tutuşurken ruhum
Söndürmeyi istemediğim ağustos yangınımsın.....
Yokluğunun adı bende sonbahar:
Göremezsem yüzünü, duyamazsam sesini,
Sığınırım eylül yalnızlığıma.
Doğum günümün coşkusunu
Alır götürür sensiz ekimler.
Kasım her daim hüznü, eğer yoksan yanımda.
İşlese de ruhuma kışların soğukluğu,
Aralık asla bitmeyecek, bembeyaz bir sayfa aşkımda.
İçimde ateşimsin, sönmeyecek ocağın,
İnadına tüm bastıracak şubatların,
Yeryüzünde yaşanmış en ölümsüz sevdasın.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Sevdaya Dair

Sevda, denize benzer
Bazen dingin, deli kimi zaman
Bir içine giren pişman
Bir de yanında duran.
Önce sarar serinliği
Sonra yorar derinliği
Bu uğurda zenginliği
Teper isen sevda güzel.

Bir ateştir sevda bazen
Biraz yakan biraz üzen
Böyle kurulmuş bu düzen
Ya ezilensin ya da ezen.
Yürek kebab olur yanar
Sevda denen o közden
Yanmayı göze alan
Etkilenmez bir sözden.
Pervane olup girer
Oduna yanar aşkın,
Tek istediği olmak sadece yakın.

Hasrettir öbür adı
Asla dolmaz miadı
Bir busedir miladı
Yanında özlemektir.
Hatta bazı zaman da
Bırakıp gidebilmektir
Dalıvermek özleme
Katlanmak hasretliğe
Tek bir gülüşü için
Vazgeçmektir vuslattan
Hasretin denizinde ateş olmaktır sevda.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Sığıntı

Gözlerim gözlerinde
Sabahlamaya alışalı
Unuttu uykuyu.
Bekler oldum şafakları
Kurtulmak için
Yokluğunun karanlığından.
Sığınır oldum
Sabahlara
Selam duran dakikalara.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Sınır

Sınırın ötesinde
Yeni bir sınır başlar.
Hayatın ötesinde
Yeni bir hayat başlar.
Özlemin ötesinde
Özlemler bitip başlar....

15 mayıs 1991

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Silik

Önce yüzüydü silinen resimlerden
Gülmekle ağlamak arası elâ gözleri....
Sonra tükendi sözcükleri,
Söyleyemez oldu aşk bestesini.
Yârin kulağındaki en eşsiz nağmeyken sesi
Azaldı, azaldı ve bir gün bitti.....
Şimdi sadece hâtırası var hayâl meyal
Kimileri anı diyor, kimileriye masal....
Gidiş miydi onun ki, yoksa terkediliş mi?
Acı verdiğinden çok acı çekti.....
Şimdi bir hayâlet gibi sessiz
Dolaşıyor sokak sokak, kimsesiz.
Gören yazık diyor,o ise başı öne eğik
Şilik yüzünü gizliyor gözyaşlarına
İçindeki sessiz çılgınlığın kıvranişıyla
Söyleyemediği son şarkısının resmini
Çiziyor gözünü diktiği kaldırım taşlarına.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Silsile

Çocukluğum;
Yıllar önce
Bir mektepte
Kaybettiğim.

Genliğim;
Mantıksız, gâyesiz
Çöplüklerde
Çürüttüğüm.

Ve insanlığım;
Ne zaman
Kaybettiğimi
Bilmediğim.....

-zamansız.-

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Simsiyah Saçlı Kadın

Simsiyah saçlarını
Seriverdin bahtıma.
Bir arap kısırağıydın
Zaptedilmez ve asi.
Geceleri yıkanan
Irmağın sularında,
Siyahıma rengini
Kaatan sen esmer kadın.
Işığında gönlüme
Gözlerinden yansıyan.
Zifiri karanlıkta
Bir umuttu gülüşün.
Bakışından süzülen matem
Değince dudaklarına
İçime akıverdın.
Kış güneşi misali
Uzakta olsa bile
Varlığıyla avutan.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Sitemkar

Unutulmak çok acı
Unutmaksa imkansız
Neden terk ettin beni
Neden gittin zamansız?

Ne hayaller kurmuştuk
Nasıl da ümitliydik
Yarım kaldı bu şarkı
Erken bitti sevdamız.

Ne günler doğacaktı
Üstümüze bitimsiz
Hala yürek sesimsin
Riyasız ve yalansız.

Saçlarıma dolansın
Kara bahtıma inat
Raks etsin ak gülüşler
Davetsiz ve zamansız.....
Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Son Sahne

Hayat denen oyunda perdeler arasında
Unutulmuş replikler neden acıtır beni?
Keşkelerim dekorda birer leke gibiyken
Son sahnedeki dekor,ürpertir tüylerimi

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Son Şiir

Gitmeliydi kar tanesi,
Delice sevdiği çiçeği
Bırakmalıydı yeryüzünde.
İnmeliydi ta derinlere
İçindeki sevda ile
İnmeliydi, zira
Kardeleninin kökleri
Ab-ı hayat diye
Muhtaçtı derinliklerdeki gelişine.
Son kez baktı çiçeğine,
Son kez dokundu tenine.
Sonra gözlerindeki yaşlar,
Eritti taneciği.
Usulca süzüldü damla
Sevdiği kardelenin
Dizlerinin dibinden,
Onu bir daha göremeyeceği
Karanlık dehlizlere
Giderken çığlık attı kardelen:
Gitme! ! !
Artık iyice duyulmaz olan sesiyle
Şöyle inlediği duyuldu damlacığının:
"Gitmek zorundayım can özüm.
Kaldıkça tükeniyoruz
En azından birimiz yaşamalı burada
Ve unutma
Bazen gitmek kalmaktan
daha çok yarar sevdaya'

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Sorulur

Hasret oduna yanana
Kızgın çöl mü sorulur?
Düşüp sevda diyarına
Yitene yol mu sorulur?

Bir göze râm olana
Para pul mu sorulur?
Aşkı sayıklayana
Bildiği dil mi sorulur?

Bülbülce şakıyana
Daldaki gül mü sorulur?
Derdinden kahrolana
Düştüğü hâl mi sorulur?

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Söz Başbuğum

Alnında çizgiler dünden bu güne
Bir tarih çiziyor sende Başbuğum.
Bu ülke turan denen yüce ölküye
Seninle koşuyor yüce Başbuğum.

Öldün diyemem ki, elin üstümde
Bir ışık değil dokuz ışık hükmünde
Yarın cem olunca hesap gününde
Ardındayım diyeceğim Başbuğum.

Seni bu gün çok az, anlayan anlar
Sözlerin yarına, görecek canlar
Kökleri mazide kutsal ölküne
Canımızı koyduk yüce Başbuğum.

Nuray Kurban 4 nisan 2007

Nuray Şaşihüseyinoğlu

Şehidin Anası

Ümitle bakar yollara
Beklediği bir Mehmet!
Yüreği titrek bir mum alevi
Savrulur her meltemde:
Ya bu defaki rüzgar
Kırdıysa körpe fidanımı diye.
Her mektubu bekler susamış bir toprağın iniltisiyle,
Öper koklar her satırı yeni kopmuş çiçek rayihasında
Bastığında bağrına cız etse de yüreği
Basar basar inadına sanki can suyu gibi...
Günler izler birbirini
Korkuyla dinler bültenleri
Yüreği çırpınırken bir kuş yüreği ritminde
Dualarıyla tutar nefesini
Duymamak için Mehmed'in şehit haberini.

Bir gün çalınır kapı
Tülün ardından görünen asker
Ne de çok benzer Mehmedine
Heyecanla atılır sarılmak için heyhat
Gelen Mehmet'tir ama başka anaya evlat...
Düğünlenir cümleler
Ne gelen kelam ekleyebilir kelama
Ne anası sorabilir Mehmed'i.
Bir ara değer gözler birbirine
Akan o keder yeter Mehmed'in annesine.
Eğer başını usulca
Doğduğu güne gider akli
İlk okunan ezanla bu vatana
Şehit diye yazdıkalrı gelir dualarında.....
Vakurdur anası Mehmed'in
Açısından daha büyük acı yokken dünyada
Ölümüsüz bir evladın gururu çöker yüzüne
Usulca süzülür içeri.
Şon kez kucaklaştığı yere gelir çözülür dizleri.
Öper, öper son oturduğu sediri
Koklar onun gibi kokan saksıdaki nar çiçeğini.
Gözlerinden süzülen yaşları silip
Tersiyle elinin
Girer gönül paresinin
Son kez yattığı yatağa
Sarılır yastığa
Salar gizlice akan yaşları usulca
Kokusuna gözyaşı
Gözyaşına kokusu karıştıkça
Daha da büyür hasreti
İlk doğduğu zamanki cennet kokusu dolmuştur artık
Yaşlarıyla ıslanan yastığa
Dar gelmeye başlar ona dört duvar
Salar kendini bağlara:
İlk düştüğü taşlığı
Kuş vurduğu kavaklığı geçer bir bir

En son el salladığı köy çıkışına varınca
İnler çok derinden:
Güle güle Mehmedim
Vatan sağolsun yavrum
Annen sana kurban, sen de vatan yoluna.....

19temmuz 2007

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Tabut

Bahçeler viran şimdi
Güneşse kapkaranlık
İnsanlara gülüyorum
İçimse kanla karışık.

Çekildi gökten direk
Yıkıldı semâ.
Toprak en yakın bana
Bir tabut kalabalık.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Tebrik Ederim

Bu gönül sende tattı sevgiyi,
Bir başka kalp için atabilmeyi.
Gece düşte bile yâri görmeyi
Öğrettin sen bana tebrik ederim.

Tanımadım aşkı ama yoklardım,
Her çiçeği işvesince koklardım
Yokluğunda demek sûreten vardım
Buldurdun kendimi tebrik ederim.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Temizlik Zamanı

Kirlenmiş vicdanlara
Kararmış tüm ruhlara
Yaş kurumuş pınara
Bir temizlik yapmalı.

Titremeyen yüreğe
Çalışmayan bileğe
Sırf tutulan dileğe
Bir temizlik yapmalı.

Haram girmiş kursağa
Haksız yanmış ocağa
Çıkılmayan yatağa
Bir temizlik yapmalı.

İşlemeyen beyine
Tutulmayan yemine
Şu dilin kemiğine
Bir temizlik yapmalı.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Terazi

Çeşit çeşit insan var şu hayatta
Senin için anlamı olan da olmayan da.
Selam verir geçersin kimine,
Kimini gaye edersin ömrüne.
Bazısı bir duvar kadar sıradandır senin için
Oysa ki sevdalıdır sana yanar için için.
Göz rengini bilmezken her gün gördüğün kasiyerin
Dalıp da çıkamazsın içine bazı gözlerin.
Sesine hayransındır ve yahut endamına
Bir şekilde girmiştir üç günlük hayatına.
En sevdiğin en sevenin olmadıkça
Tamamlanamaz denklem.
Verdiğin yüreğe karşı alamazsan bir gülüş
Yarım kalır hayalin ve eksiktir bir yanın.
Şiirler yazarsın katar katar
Ö ise hep müstehzi izler eriyişini.
Kimi sana şiirler yazar istemezsin bu sevgiyi
Bazen sen göremezsin bazen de görülmezsin.
İstedüğün bir sıcaklık gülüşken ayazlarda titrersin
Sana açılan sıcak kolları dondururken kendin
Şubat ayazlarında titrersin.
Ölene kadar sürer sorgun ve bitmez arayışın
Verdiğin kadar mı aldığın
Ya da aldığın kadar mıdır verdiğin
Eşit kollu terazi hiç kuramaz dengeyi...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Tezat

Bir saman çöpüsün sen
Girdâbın merkezine hızla yol alan.
Direnen o çekim gücüne
Çekildikçe yutuldukça
Yokoluşundan bihaber olan.
Belki de o girdâbın dbindeki
İrem bağlarından habersiz
Kismetindeki bir ödülde kaçan.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Tik Tak

saatin pandülü,
bir kez daha dokundu
giden günün perdesine
aralanan pencereden
yarın salınmaya başladı
tik taklar umarsızca
düne veda ederken
yarına sırnaşıp
Sokuldular usulca.
yarın mağrur
ve bir o kadar da yalnız
tepeden dikip gözlerini
süzerken tik takları
sesleriyle mestane
süzüldü pencereden.
teslim etti kendini
aslında sonu olan
ışıklı bir gündüze..

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Titredik ve Öze Döndük

Bir gece ansızın titrek bir mumun
Alevinden daha esrik bir titreyişle
Sarsılıverdik.
Yarıldı zemin, yıkıldı meydan
Ta derinliklerden gelen canhıraş bir feryatla.
Ana evlada, evlat anaya yabancı
Sığındığımız yuva yabancı
Yıkıldı bir anda yıllar süren emekler
Yükseldi dalgalar, parçalandı yer.
Sabaha uyanmaya yatan bebeler
Uyandılar cennet iklimlerinde
Çalmak için kurulan dakik saatler
Titreyerek vurdu üç sıfır beşi
Kendilerinden farklı kurulmuş bir zemberekte.
Göklere meydan okurcasına
Kurulan evler tattı secdenin sıcaklığını
Tanıştı kimileri tam secdeyken Azraille
Aczimizi böyle gördük Ya Rabbi!
Titremeyen kalplerimiz kuş kalbinde kanatlı
Merak edip düşünürken ahreti
Mahşeri hanede bulduk Ya Rabbi!
Gözler unutmuşken göz yaşlarını
Ummanlar taşı gözyaşlarımızdan
Unutmuşken aç yatan komşuyu
Şimdilerde komşulardan umar olduk çorbayı
Öğrendik paylaşmayı bir lokma bir hırkayı
Soğuktan ve sıcaktan koruyanı
Gündüzü güne kardeş yaptıp üstümüze örteni
Dağları dünyaya çivi diye yaratıp
Dilediğine ol deyip
Dilediğine olma diyen birinin olduğunu
Rızkımızı vereni unutmuştuk çoğumuz
Şükürler eder olduk
Düne kadar dünyalıktan dert yanarken
Sefil de olsa canımızın bağışlandığına.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Tükeniş

İçimde biriken bu ateş neden?
Yetmiyor söndürmeye onu yaşlarım.
Öksüzlük, yalnızlık ve kimsesizlik
Tutunmak istesem kırık dallarım.

Yüreğim ezilmiş yıllar altında
Artık sade nemden parlar gözlerim.
Neş'eli besteler, güzel nağmeler
Tükendi can dolu güzel sözlerim.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Uçurum

Sessizce çıktı kadın aralık pencereden
Ne gelirken gören olmuştu,ne de giderken.
İstedığı sadece tutunmaktı hayata
Daima uçurum kıyısındaki bir çiçek kadar
Bağlandığı,ona hep çelme takmış yalana.

Çelişkileri vardı, hayal kırıklıkları hatta
Son yaklaşırken her gün
Bürünüyordu kat kat pişmanlıklara.
İstedığı, en azından gitmeden bir tek defa
Kandırmaktı dünyayı, sadece bir tek defa.
Son oyunu da yine ne yazık dünya kazandı.
Geriye kırık bir kalp, ağarmış saçlar
Ve hüznün kaldı,uçuruma düşen
Çiçeğinin ardından.....
Şulayamadı da bu defa gözyaşlarıyla
Çünkü düğümlenmişti boğazına tüm yarınları.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Ufuktan Ufuğa

Bir Ufuk Belirledik Kendimize
Renkli Umutların Ebem Kuşuğında.
Koştuk O Ufka Doğru. Ama Koşarken
Kaybettik Özümüzü, Ruhumuzu.

Dün De Bir Ufkumuz Vardı Lakin;
Bizim Bu Gün Ufuk Tuttuğumuz
O Albenisi Bol, Sadece Göz Boyayan
Gökkuşuğının Bile Kışkandığı Bir Ufuk..

Biz O Yalan Ufka Koşarken
O Ufkun Tükenmiş İnsanları
Elerinde Son Umut Parıltısı
Keşfettiler Bizim Olduğumuz Noktayı.
Buldular Ve Tüm Güçleriyle
Koşarken Bize Ait Gülşenlere
Yine De Boş Durmadılar:
Pisliklerini, Benliklerini
Bize De Şırınga Etiler.....

Bizse Bir Ebem Kuşuğı Peşinde
Damarlarımızda Sinsi Zehir
O Ufuk Senin Bu Ufuk Benim
Gezip Duruyoruz
Asırlar Boyu.....

1989

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Unut

Dağ başlarını bürümüş yine bulut,
İçinde kaldı ah, envai türlü umut.
Unutmalısın hayallerini, unut, unut!
Aklında kaldıkça hüzün, tasallut...

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Uyanışı Beklerken

Hep ezilecek mi sahipsiz olan?
Kaderin adaleti ne dem tecelli edecek?
Zulümle kuvvetli olan ezerken zayıfları
Ne zaman haykıracak hümanist Avrupalı? ? ! ! ! !
'Dur bre alçak, nedir bunları ezmene sebep? ? ? '

Patlattı mı nârasını Türk
Kaçacak delik arayan Avrupalı aslan gölgesi!
Bu gün bakıp da dindiğimize
Sanır mısın ki hep susacaktır Türk? !
Bırakır mıyız hilâli zulmün eline?

Titreyip kendin dön, ey Türk'ün oğlu!
Senin için, İslâmlık için, Dünya için
Budur tek kurtuluş yolu.
Zulmün ezdiği başı sen yüceltmeli,
Zalimin kahkahasını sen bitirmelisin.

27.02.1990

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Üzülüyorum

Kalbim parça parça üzülüyorum
Neye üzüleceğimi ben de bilmiyorum.
Üzülecek o kadar çok şey var ki,
Hangisine yanayım?
Bölünen millete mi?
Yıkılan töreye mi?
Oynanan oyuna mı?
Neye üzüleyim? ? ! !
Can gardaşım bana el;
Silah çeker,arkadan plân yapar.
Kadınım başta tâc olmasından
Ana, eş olmanın verdiği
Ululuktan bıktırılmış,
Bir feminizm yaygarasıyla
Aile bin parça olmuş.
Töre, din,milet, vatan diyene
Yobaz yaftası vurulmuş.
Bir oyunla kandırılmış gençlik,
Batının hayranı, kuklası olmuş.

Alınlar secadenin nûruna hasret
Gönüller ulvî aşkın varlığına hasret
Nesiler kurtarıcıya, lîdere hasret
Ve ben saçma gönül oyunları
Onun,bunun derdiye hemhâl
Bencilliğime giriftar
Dâvâmın şuuruna hasretim.....

1991

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Vampir

Bir vampir yalnızlık;
Beynimin kıvrımlarında,
Gönlümün karanlıklarında
Gizlenen
Ve yalnız
Kalabalıklarda ortaya çıkan.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Van'ı Özledim

Özledim seni doğduğum şehir
Toprağını, taşını gölü özledim.
Daldığımda ta uzak ufuklara
Bana yoldaş olan dağı özledim.
Çimeninin yeşilini,gölünün mavisini,
Muradiye, Gevaş,Çatak.Arnisini
Özledim Amik'i,Van'ı özledim.

Erik dalında asılı duran çocukluğumu,
Göle inat yaşadığım durgunluğumu,
Anamı, babamı cümle dostumu
Özledim mahlemi,dünü özledim.

Gün batımlarında kızarırdı göl
Baharda giyerdi kırlar kızıl ile mor.
Zambağı,gülü, süseni hala kokuyor,
Leylak,süsen, zerrin kadehini,özledim.

Alçası eriği değende çıktığım dalı,
Gevaşta yediğim kaymağı balı
Çeşit çeşit armut,erik, elmayı
Özledim Zıvıstan, Lala Paşa'yı.

Garipler mezarlığı sessiz
Eski Van hala kudretli, zamandan habersiz
Hüsrev Paşa Camii, Sofu Babasız

Yaşadım yıllarca, Van'ı özledim.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Vasiyet

Ölüm günüm son bahar
Toprağım yapraklar,
Ağlayanım bulutlar olsa...

İnsanlar nerde bu garip deyip
Kapıma uğramasa.
Yalnız kuşlar
Beni bilip kanatlarıyla
Mezarımı sıvasa.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Yalnız Acı Bir Lokma

Kalemle toprakta yatak açılan
İlimle beslenip toprağa konan.
Gönülle, imanla, aşkla sulanan
Ülkü gülünün neferi çilekeş, neferi garip.

14 temmuz 1993

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Yanmadın

Güle değdi göz yaşı
Gül yandı, sen yanmadın.
Dert ummana karıştı
Su yandı, sen yanmadın.
Mısra neye yar oldu
Dil yandı, sen yanmadın.
Yürek sevdaya düştü
Can yandı, sen yanmadın..

Nuray Şaşihüseyinoğlu

Yap-Boz

Doğduğum ânda kuruldu yap- boz
Dağdağalı bir saraydan
En sefil barakalara seyelân ettim.
Siğmadığım ummanlar da oldu
Boğulduğum çaylar da.
Yeşilim maviye değdi çoğunca
Siyahlar süzülen göz yaşlarım da....
Parçalar tek tek eksilirken tabakalardan
Gidene bakakalmaktı elimde gelen.
Her düşen parça, bir nefesti çalınan ömürden.
Tüm hafıza kayıtlarım birer birer
Silinirken, düşen parçalarla
Yiterken bir bir sevdiklerim,
Tutamadı ellerim,uzanamadım kayıp gidene.
Biliyorum tükeniyor parçalar
Tükeniyorum.
Yap-bozdan düşecek son parçayla
Bitecek bir oyunda baş rolümü oynuyorum.....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Yaşanmamış Efsane

bazı şeyler vardır
içinde kasırgalarca yaşarsın
dışardakiler görmez çoğunca.
en azından bir sızıntı gerekir
sense esirgersin bir titrek ışığı bile.
kalın setler çekersin hatta
benlik ve kendini sevme duvarının ardına
adı gurur olur
adı önce ben olur
ve aslında adı tükeniş olur.
ve belki de bu devrin en büyük sevdası
Kerem ile Aslı Mecnun Leylası
hiç doğmadan yiter gider bir şairin kalbinde
onun kendini tüketişiyile
köz olur
küllenir ve yürek toprak olurken
Karışırken son damla toprağa
fisıldar sessiz ve kırgınca
oysa ben onu sevmiştim diye...
heyhat geçmiştir devran
bir sevda masalı bitmiştir başlamadan.
Seven kırgın,sevilen habersiz
Usulca silinip yiter
Sade bir ah kalır
Şairin gözyaşını döktüğü sayfadan.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Yaşıyorum

Gel diyorlar,
Geliyorum.
Git diyorlar,
Gidiyorum.
Şuursuz bakıyorum
Hayat buysa
Yaşıyorum! ! !

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Yılana İnat

Koynumda besledim yıllar boyunca
Minnetin bu muydu be yılan soyu?
Uzattığım eli dar zamanında
Dönüp sokuyorsun be yılan soyu!

Derdin ne bilelim, çözelim seni
Aslından soralım be yılan soyu.
Sanır mısın kesmezler tuttuğun dalı
Elime düşersin be yılan soyu.

Meydan okuyorsun bakıp arkana,
O ki seni satar be yılan soyu.
Sanma bakıyorlar göze, kaşına
Devranın dönecek be yılan soyu.

Kısılr bir gün kuyruğun taşa,
Yakındır sonun be yılan soyu.
Pişman olup da vurunca başa
Kırılacak belin be yılan soyu.

Dününü unuttun iyi belle sözüm
Yarının karanlık be yılan soyu.
Senin gibilere en güzel çözüm
Başına inecek be yılan soyu...

Çingırağın kırıldı, çıkamaz sesin
Sonun geldi artık be yılan soyu.
Son gafların artık, tükeniştesin
Kendi kuyunu kazdın be yılan soyu.

NURAY KURBAN

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Yiğitçe Sevda

Yiğitlik ne dağ başında
Ne bozkırda.
Yiğidin selası verilir
Sevdaya düçar olduğunda.
Nice mağrur yiğidin
Kolu kanadı düşer
Eğilmeyen o başı
Bir bakış için
Süzülür yere iner.
Bir beli kısarak ya da ahu gözlü dilberin
Gözleridir gözlenen.
O mahçup nazlı çeşmi dilber
Yere kilitlenmişken
Dizlerinin üstüne iniveren yiğidin
Artık tek emelidir
Göz göze gelmekle yarla.
Yar nazlıdır
Yiğit ise tetikte
Lütfa mazhar olmaya
Namzet bekler ve bekler
Bir dağın diz çöküşü
Ya da yere inen bir bulut
Kadar inanılmaz olsa da
Bir yiğit sevdalanınca
Okutur selasını....

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Yok'a

Dün gece rüyamda
Yine sen vardın.
Saçlarına gül taktım,
Koklamadın mı?

Sabaha uyandım,
Herşeyde sendin.
Sensizliğe selam verdim,
Sen almadın mı?

Öğle arasında gizlice çıkıp
Bir yüzük almıştım,ince, gümüşten.
Taktım hayâline,
Saklamadın mı?

Bir mektup yazmıştım,
Sana içimden.
Sen bana bir cevap
Yollamadın mı?

Beni de alırsın
Diye ummuştum.
Ötelere giderken
Beklemedin mi?

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Yuhun Bile Şerefi Var

Tükürdüm yüzüne, sanıyor yağmur
Adamda soy yok, maya tutmamış hamur.
Renginden,halinden akıyor çamur
Böylesine yuh desen n'olur, demesen n'olur?

Ağzında salyası,kudurmuş belli
Söyları türedi kurtlar gideli
Vatanı satmışlar gizli bedelli
Böylesine yuh desen n'olur, demesen n'olur?

Doğrusu kendince, aslına göre
Bilemez nedir ar,namus, töre
Görür de yatıyor vallahi köre
Böylesine yuh desen n'olur, demesen n'olur?

Kalleştir daima vurur arkadan
Yediği içtiği en iyi markadan
Elbet soyunacak bir gün hırkadan
Böylesine yuh desen n'olur,demesen n'olur?

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Yüze Göre mi Astar?

Çirkinler de severmiş
Gizli gizli
Aşkın gözü kör olmasa
Hiç tadar mıydı çirkinler
Sevme- sevilme zevkini.?

Eğer yüze ise rağbet
Kalbi melek kanadından hafif
Çirkinlere kim edecek inayet?

İçi herkesten sevecen,
Dışı Kuasimodo ile yarışmasa da
Güzel olmayan biri de
Severmiş, sevilirmiş
Şu üç günlük dünyada....

1988

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Zamana Bırakılan 2

Ruhumun ilacı o sözlerini
Öyle çok özledim ki,
Yokluğunda iniltim
Kapladı hep gökleri.

Varlığın çareyken küskünlüğüme
Alışamadım birden gidişine
Uzaktan haberin bana gelse de
Hasretim yürekten gülen yüzüne

İçimde karşılarırken kasırgaları
Ararım o dingin limanını
Attığın demir hala yüreğimde
İnan sökemedim ordan adını.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Zamana Bırakılan

Gidişinle erdi bir gamlı hazan
Düşen her yaprakta adın yazıyor.
Gündüz geceye vardı varalı
Geleceğin o şafağı bekliyor.
Gel ey ruhumun baharı
Bitir şu solgun hazanı.
Düşen her yaprakla daha da sarı
Kurudu can suyum
Gel ey cemrelerin sultanı.
Yeşerecek tüm zemin
Baharı bulacak kalbim
Gül kokulum bülbül ötüşlüm
Gel de bitsin kederim.
Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Zamana Bırakılan 3

Savrulup gitti birden
Yüzyılların sultanı
Künde üstüne künde
Toz toprağa bulandı.

Tebası gayet mahzun
Ve her biri de mağrur
Kilitlenmiş miydi diller
Bir çöküş yüce, vakur

Baykuşlar kol geziyor
Tozlu viran ellerde
Daha dün gülşen olan
Metruk, boş hanelerde

Gözyaşları sel olup
Akarken Van Gölüne
Hüzün indi dağlara
Döndü ölü evine.

Yıkamamıştı seni
Hiçbir kahpe sillesi
Sen seçtin itaati
Emir derinden geldi.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Zamana Bırakılan 4

Yağmurlara hapsettim gözyaşlarımı
Bulutlar bile bundan habersiz
Gök gürültülerinde boğuldu hıçkırıklarım
Yıldırımlar söndü yanan sinemde

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Zamana Bırakılan 6

Uzaklardan esen rüzgar
Memlekette haber mi var?
Doğan güneş, uçan kuşlar
Memlekette haber mi var?

Yanık yanık ney sesinde
Memlekette haber mi var?
Papatyada kardelende
Memlekette haber mi var?

Yollara çıksam da sorsam
Rüzgara mektubum salsam
Nağme yazsam, dilek tutsam
Memlekette haber mi var?

Nuray Şaşıhüseyinoğlu

Zor Veda

Bana elveda deme ne olur
Biliyorsun elveda,hasreti doğurur.
Sevgimse istediğın al yüreğimi
Gözlerimdeki ışıkta al o da senin.
Ama sus,elveda deme ne olur....

Yıllardır sevdayı kovaladı bu kalp
Sevdi de bilinmedi,toprak oldu sevdiği.
Hep yarım kaldı ümitlerim
Yoruldu,tükendim,ama pes etmedim.

Sonra sen çıktın birden
Öylesine duru, öylesine içten
Kara gözlerinle öylesine benden...
Hayatta ilk kez biri karşılıksız,
Ölümüne seviyordu beni.
Ben karşılık vermesem de
Bana, hep bana kilitlenmiş,
Seviyor,seviyor,sadece seviyor
Ve bana şiirler yazıyordu.
Bana kadınlığımı,benliğimi hissettiriyordu.
Kaybettiğim herşeyi
Bana tek tek bulduruyordu.

Kıyısındaıydım uçurumun,
Elimden tutan oldun.
Kaybettiğim yaşama sevincimin
Işığı oldun.
Şimdi gitmek diyorsun
Kolay mı söyle?
Ellerinde ümidim ve titrek geleceğim
İster elveda de söndür
İstersen kal benimle
Aydınlat su ruhumu,
Yüzümü güldür.

Nuray Şaşıhüseyinoğlu